

Liabona

**Negen manieren
om uw gezin te
sterken, p. 26**

**Doelmatig gebed: niet
mijn wil maar de zijne,
pp. 38, 48**

**Het dilemma van de
slechte film, p. 60**

**Ik was zenuwachtig over
mijn doop, p. 66**

*'Het huwelijk
brengt meer
geluk teweeg
dan enige
andere relatie.'*

Ouderling Russell M.
Nelson van het Quorum
der Twaalf Apostelen,
'Uw huwelijk koesteren',
Liahona, mei 2006, p. 36.

22

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Rondjes lopen**
President Dieter F. Uchtdorf
- 7 Huisbezoekboodschap: Vreugde vinden in familiehistorisch werk**

HOOFDARTIKELEN

- 14 Zielslief de schapen die dolen**
President James E. Faust
Een boodschap van hoop aan ouders van eigenzinnige kinderen.
- 22 De kerk en het gezin met het priesterschap sterken**
Richard M. Romney
De boodschappen van de recente wereldwijde instructie aan leidinggevenden strekken individuele leden, gezinnen, wijken en ringen tot zegen.
- 26 Negen beginselen van een geslaagd huwelijk en gezin**
Jennifer Grace Jones
Hoe zijn beginselen uit de proclamatie over het gezin op uw gezin van toepassing?

RUBRIEKEN

- 8 Wij spreken van Christus: 'Toch vergeet ik u niet.'**
Becky Squire
- 10 Evangelieparels: De ware en levende God aanbidden**
President Spencer W. Kimball
- 13 Dienen in de kerk: Mensen met een handicap dienen**
Becky Young Fawcett
- 34 Onder heiligen der laatste dagen**
- 74 Kerknieuws**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Het geloof van de eilandbewoners**
Joshua J. Perkey

OP DE OMSLAG

Voorzijde: foto-illustratie David Stoker.
Achterzijde: foto-illustratie David Stoker.
Binnenzijde vooromslag: foto Justin John Soderquist.

38

38 Ze hebben tot ons gesproken:

Je persoonlijke gebeden verbeteren

Ouderling Kevin W. Pearson

Onze persoonlijke gebeden zijn een barometer van onze geestelijke kracht en een indicatie van ons spirituele welzijn.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze

uitgave hebben verstoep.

Hint: wees geduldig bij het zoeken.

42 Vraag en antwoord

Mijn broer heeft een probleem met porno. De bisschop helpt hem ermee. En ik wil hem steunen, maar het heeft mijn vertrouwen in hem geschokt. Hoe ga ik hiermee om?

44 De geschiedenis van de kerk in evenwicht

Ouderling Steven E. Snow

Hoe we het juiste evenwicht kunnen vinden in onze studie van de kerkgeschiedenis.

48 Sterke ingevingen van de Geest

Ouderling D. Todd Christofferson

Hoe kunnen we onszelf in staat stellen om de ingevingen van de Geest te ontvangen?

51 O, hoe groot is het plan van onze God!

Amarsanaa E.

Toen er een rel uitbrak, moesten mijn broer en ik uit elkaar gaan. Zou ik hem weer terugzien?

54 Vijf manieren om de raad van priesterschapsleiders op te volgen

Hier volgen vijf eenvoudige manieren om je priesterschapsleiders te steunen

56 Voor de kracht van de jeugd: Dankbaarheid

David L. Beck

58 Een cadeau voor oma

Kimberly Sabin

Wat zou het beste cadeau zijn voor de oma die alles al heeft?

63

60 De slechte film

Julia Woodbury

De klas had gestemd. Wat kon ik doen?

62 Bijzondere getuige: Heeft onze hemelse Vader de leden van zijn kerk meer lief dan andere mensen?

Ouderling Quentin L. Cook

63 Geduld in gebed

Ouderling José L. Alonso

We krijgen niet altijd meteen antwoord op gebed, maar er komt antwoord.

64 Jeugdwerk thuis: Ik volg het plan dat mijn hemelse Vader voor mij heeft door mij te laten dopen en bevestigen

66 Een doopzegen

Kasey Eyre

Trevor werd zenuwachtig als hij bedacht dat hij onder water zou gaan. Hoe kon hij zich laten dopen?

68 Hoi! Ik ben Enkhjin A. uit Mongolië

Lees over Enkhjin, haar familie en haar lievelingsactiviteiten.

70 Voor jonge kinderen

81 Portret van een profeet: Lorenzo Snow

51

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur ondersteuning leden en gezinnen:

Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Publiciteitsassistent: Melissa Zenteno

Redactieteam: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards,

Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garry H.

Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris,

Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball

Bott, Tom Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley,

Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown,

Julie Burdett, Bryan W. Gygj, Kathleen Howard, Denise Kirby,

Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging
contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis)
of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of
per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog,
Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en
Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten
voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East
North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2013 Vol. 113 No. 6. LIAHONA (USPS 311)
Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt
Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and new
address must be included. Send USA and Canadian subscriptions
to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Post
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt
Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan enkele voorbeelden.

FOTO-ILLUSTRATIE CODY BELL © IRI

'Een cadeau voor oma', pagina 58: u kunt het verhaal voorlezen van Kimberly's cadeau voor haar oma. U kunt het verhaal bespreken aan de hand van de volgende vragen: Waarom zou haar brief zoveel voor oma hebben betekend? Wat voor gevoel krijg je als iemand jou ergens voor bedankt? Wat vindt je hemelse Vader volgens jou van dankbaarheid? U kunt iets van pagina 18 in *Voor de kracht van de jeugd* voorlezen over dankbaarheid. Vertel eventueel het verhaal van Jezus Christus die de tien melaatsen geneest (zie Lucas 17:11–19) en bespreek wat er uit dat verhaal te leren is over dankbaarheid. Als activiteit zou elk gezinslid een bedankbriefje kunnen schrijven om die week bij iemand af te geven.

'Een doopzegen', pagina 66: u zou als begin van de gezinsavond 'Nefi's moed' kunnen zingen (*Kinderliedjes* 64). Lees daarna het verhaal voor over Trevor die zijn watervrees overwint. U kunt daarna deze vragen stellen: Ben je wel eens bang geweest voor iets wat je moest doen? Was er iets dat je hielp om niet bang te zijn? Vraag de gezinsleden welke dingen die ze moeten doen hen angst inboezemen. Bespreek hoe je elkaar kunt helpen om moed te vatten. Als activiteit kunt u een hindernisbaan bouwen in de kamer. Blinddoek een gezinslid. Help hem of haar om iemand te vertrouwen door al luisterend naar aanwijzingen de hindernisbaan te nemen. Bespreek desgewenst hoe de Geest ons zal leiden en troosten als we ergens bang voor zijn.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen te vinden op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Aanbidding, 10

Algemene conferentie, 4

Dankbaarheid, 56, 58

Dansavonden, 35

Dienen, 13, 36

Doop, 64, 66

Familiegeschiedenis, 7, 37

Gebed, 34, 36, 38, 63

Gehoorzaamheid, 54

Geloof, 10, 66, 80

Getuigenis, 48, 80

Gezins, 8, 14, 22, 26, 42,
51, 58, 68

Handicaps, 13

Heilige Geest, 64

Heilsplan, 51

Jezus Christus, 8, 70

Kerkgeschiedenis, 44

Kerkroepingen, 13

Liefde, 14, 62

Media, 60

Normen, 35, 60

Pornografie, 42

Priesterschap, 54

Schriften, 4

Smith, Joseph, 48

Steen, 54

Tegenspoed, 8, 51

Tempelwerk, 7

Vergeving, 42

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in het
Eerste Presidium

RONDJES lopen

Wel eens horen zeggen dat mensen die verdwalen de neiging hebben om rondjes te lopen? Een Duitse psycholoog, Jan L. Souman, wilde wetenschappelijk vaststellen of dit waar is. Hij voerde een experiment uit door mensen naar een groot woud en naar de Saharawoestijn te brengen en met een gps-systeem bij te houden waar ze heengingen. Ze hadden geen kompas of enig ander hulpmiddel. De instructies waren eenvoudig: loop in een rechte lijn in de aangegeven richting.

Dr. Souman beschrijft wat er gebeurde: '[Sommigen] ondernamen de wandeling op een bewolkte dag, met de zon achter de wolken [dus zonder zichtbare referentiepunten]. [...] Ze liepen allemaal rondjes. [Meerdere mensen] kruisten zelfs onwetend meermalen hun eigen pad.' Andere deelnemers liepen in de zonneschijn en hadden in de verte referentiepunten in het zicht. 'Deze [deelnemers ...] volgden een bijna volmaakt rechte koers.'¹

Dit onderzoek is herhaald door anderen die andere methodes volgden.² Al die onderzoeken leverden soortgelijke resultaten op.

Zonder zichtbare oriëntatiepunten zijn mensen geneigd om rondjes te lopen.

Het oriëntatiepunt van de Schriften

Zonder geestelijke oriëntatiepunten lopen de mensen ook in kringetjes. Zonder Gods woord lopen we rondjes.

Zowel bij onszelf als in de samenleving zien we dit

patroon telkens weer, en dat is al zo sinds de eerste bedeling des tijds. Als we Gods woord uit het oog verliezen, zijn we geneigd te verdwalen.

Dat is ongetwijfeld de reden dat de Heer Lehi gebod zijn zoons terug naar Jeruzalem te sturen om de koperen platen te halen. God wist dat de nakomelingen van Lehi betrouwbare oriëntatiepunten — referentiepunten — nodig hadden als leidraad om te bepalen of ze op koers lagen.

De Schriften zijn het woord van God. Ze zijn Gods oriëntatiepunten die ons laten zien waarheen we moeten reizen om nader tot onze Heiland te komen en zinvolle doelen te bereiken.

Het oriëntatiepunt van de algemene conferentie

De instructies die we tijdens de algemene conferentie krijgen, zijn ook een oriëntatiepunt waaraan we onze koers kunnen toetsen.

Af en toe vraag ik me af: 'Heb ik wel geluisterd naar de mannen en vrouwen die spraken tijdens de vorige algemene conferentie van de kerk?' Heb ik hun woorden gelezen en herlezen? Heb ik ze overpeinsd en toegepast? Of heb ik gewoon genoten van de fijne toespraken en verzuimd hun geïnspireerde boodschappen op mijn leven toe te passen?

Misschien hebt u tijdens het luisteren of lezen wat aantekeningen gemaakt. Misschien hebt u zich voorgenomen om wat beter of anders te doen. Denk eens aan

de boodschappen van de vorige algemene conferentie. Veel sprekers moedigden ons aan om onze gezins- en huwelijksbanden aan te halen. Dit nummer van de *Liahona* gaat ook over die eeuwige waarden en bevat veel praktische aanbevelingen die ons tot zegen kunnen zijn.

Nemen we nota van deze waardevolle raad, en passen we die toe? Herkennen we die waardevolle oriëntatiepunten en lopen we er naartoe?

Het tegengif tegen verdwalen

Geestelijke oriëntatiepunten zijn onmisbaar om ons op het rechte en smalle pad te houden. Ze geven duidelijk de richting aan waarin we moeten reizen, maar alleen als we ze herkennen en we erop afgaan.

Als we ons niet door die oriëntatiepunten willen laten leiden, verliezen ze hun betekenis en zijn het niet meer dan versieringen aan de horizon.

Het volstaat niet om uitsluitend op ons instinct af te gaan.

Het volstaat niet om goede bedoelingen te hebben.

Het is niet genoeg om alleen op onze natuurlijke zintuigen te vertrouwen.

Zelfs als we denken dat we een recht geestelijk pad volgen, hebben we de neiging om af te dwalen als we niet geleid worden door de Geest.

Laten wij daarom onze ogen opendoen en naar de oriëntatiepunten kijken die onze goedgunstige God zijn kinderen heeft verschaft. Laten wij Gods woord lezen, horen en toepassen. Laten wij met een oprechte bedoeling bidden, en naar de ingevingen van de Geest luisteren. Hebben wij de goddelijke oriëntatiepunten eenmaal herkend die onze liefhebbende hemelse Vader ons heeft geboden, dan moeten we aan de hand daarvan onze koers uitzetten. We moeten ook geregeld de geestelijke oriëntatiepunten controleren en onze koers bijstellen.

Op die manier lopen we geen rondjes, maar gaan we vol vertrouwen en zekerheid recht op die hemelse zegen af die het geboorterecht is van allen die het rechte en smalle pad van het discipelschap van Christus bewandelen. ■

NOTEN

1. Zie Jan L. Souman et al, 'Walking Straight into Circles', *Current Biology*, vol. 19 (29 september 2009), p. 1538.
2. Zie bijvoorbeeld, Robert Krulwich, 'A Mystery: Why Can't We Walk Straight?', npr.org/blogs/krulwich/2011/06/01/131050832/a-mystery-why-can-t-we-walk-straight.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Ter voorbereiding van deze boodschap kunt u in de Schriften voorbeelden opzoeken van mensen die zich lieten leiden door geestelijke oriëntatiepunten of mensen die in rondjes liepen. U kunt beginnen met deze Schriftteksten: Numeri 14:26–33; 1 Nephi 16:28–29; Alma 37:38–47. Als u zich hiertoe aangezet voelt, kunt u vertellen welke inzichten u hebt opgedaan uit deze voorbeelden. Vraag de mensen die u lesgeeft wat we van die verhalen kunnen leren.

Oriëntatiepunten voor jou

Waarom kunnen we niet misleid worden als we de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten bestuderen? Denk na over andere geestelijke oriëntatiepunten die een uitwerking hebben gehad op je leven en je hebben geleid. Schrijf erover in je dagboek. Deze uitspraken van president Monson zijn misschien nuttig:

‘Berg uw [patriarchale] zegen niet netjes opgevouwen weg. Lijst hem niet in en publiceer hem niet. U moet hem lezen. U moet hem koesteren. Hij moet worden opgevolgd. Uw patriarchale zegen helpt u door uw donkerste uren heen. Hij zal u door de gevaren van het leven loodsden.’

‘Uw patriarchale zegen: een lichtende liahona’, *De Ster*, januari 1987, pp. 62–63.

‘Onze hemelse Vader heeft ons niet op onze eeuwige reis gestuurd zonder ons de middelen te geven om leiding van Hem te ontvangen die ons van een veilige terugkeer verzekeren. Ik heb het over het gebed. En ik heb het over de influisteringen van die stille zachte stem.’

Zie ‘De wedloop van het leven’, *Liahona*, mei 2012, p. 92.

KINDEREN

Ik kan mijn weg vinden

President Uchtdorf zegt dat we geestelijke oriëntatiepunten moeten volgen omdat ze ons helpen om het goede te kiezen en dichterbij de Heiland te komen. Sommige van die oriëntatiepunten zijn het gebed, de Schriften, de algemene conferentie en de *Liahona*.

Zoek je weg door de doolhof door deze oriëntatiepunten te volgen.

Lees met je familie een toespraak van de afgelopen algemene conferentie. Wat stelt de spreker voor dat we doen om op het goede pad te blijven? Stel samen met je familie doelen om toe te passen wat je hebt geleerd.

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek het naar behoefte met de zusters die u bezoekt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven. Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Vreugde vinden in familiehistorisch werk

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat de geest van Elia ‘een manifestatie van de Heilige Geest [is] die getuigt van de goddelijke aard van de familie.’¹

Als leden van de herstelde kerk van Christus hebben wij de verbondstaak om de gegevens van onze voorouders op te zoeken en hun de verlossende evangelieverordeningen aan te bieden. Zij kunnen zonder ons niet tot ‘volmaking’ komen (Hebreeën 11:40). ‘Evenmin kunnen wij zonder onze doden tot volmaking komen’ (LV 128:15).

Familiehistorisch werk bereidt ons voor op de zegeningen van het eeuwige leven en draagt ertoe bij dat wij ons geloof en rechtschapenheid vergroten. Familiehistorisch werk is een onmisbaar onderdeel van de zending van de kerk en maakt het heil en de verhoging mogelijk voor alle mensen.

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Als we onze eigen

voorouders opzoeken, krijgen interesse in meer dan alleen de namen. (...) Dan wordt ons hart tot onze vaders teruggevoerd — we proberen hen te vinden, te leren kennen en te dienen.’²

Uit de Schriften

Maleachi 4:5–6; 1 Korintiërs 15:29; LV 124:28–36; 128:15

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Een nieuwe oogsttijd’ *Liahona*, juli 1998, p. 34.
2. Boyd K. Packer, ‘Uw familiegeschiedenis: beginnen’, *Liahona*, augustus 2003, p. 17.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 511.
4. Zie *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 21.

Geloof, gezin, hulp

Onze geschiedenis

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘De grootste taak die de Heer op onze schouders heeft gelegd, is het opzoeken van onze voorouders.’³ Wij kunnen in de tempel optreden als plaatsvervanger voor onze overleden voorouders om de nodige verordeningen voor hen te verrichten.

Toen de veertienjarige zoon van Sally Randall uit Nauvoo (Illinois, VS) was overleden, putte zij veel troost uit de belofte van eeuwige familiebanden. Toen haar man zich voor hun zoon had laten dopen, schreef ze aan haar familie: ‘Wat is het magnifiek (...) dat we ons voor al onze overleden [voorouders] kunnen laten dopen en ze kunnen redden voor zover hun gegevens ons bekend zijn.’ Toen vroeg ze haar familieleden om haar gegevens van hun voorouders te sturen. Ze schreef: ‘Ik ga doen wat ik kan om [onze familie] te redden.’⁴

WAT KAN IK DOEN?

1. Hoe kan ik de zusters over wie ik vaak helpen om aan hun familiegeschiedenis te werken?
2. Leg ik mijn eigen geschiedenis vast?

'TOCH VERGEET IK U NIET'

Becky Squire

Toen ik naar mijn reguliere controle bij de dokter ging, was ik opgewonden en hoopvol. Ik had de hartslag van mijn baby'tje al bij de echocontrole gezien. Maar nu, weken later, zou het kleintje in mij nog groter zijn. Ik had het wonder van de zwangerschap al drie keer meegemaakt, maar het bleef me verbazen.

Tien minuten later zat ik in de auto te huilen, met het beeld van een stille baby zonder hartslag voor altijd in mijn gedachten geprent.

De daaropvolgende dagen leefde ik in een waas. Ik voelde me leeg en eenzaam. Mijn man moest terug naar werk en onze drie kinderen renden door het huis terwijl ik een halfslachtige poging deed om ze te eten te geven en het huis schoon te houden. Maar ik was er niet met mijn hoofd bij. Als ik thuiskwam van het boodschappen doen, keek ik eerst of ik telefoontjes had gemist. Niets. Ik keek elk uur mijn e-mail na. Niets. Ik begon me af te vragen of mijn vrienden en burens wel om me gaven. Waren ze wel echt mijn vrienden? Ik merkte niet dat Satan mij aan het bewerken was.

Ik vertelde op een avond aan mijn man hoe ik me voelde, en hij zag

meteen in wat er aan de hand was.

Hij haalde 1 Nephi 21:15–16 aan:

'Toch vergeet Ik u niet, o huis Israëls.

'Zie, Ik heb u in mijn handpalmen gegraveerd; uw muren heb Ik voortdurend voor ogen.'

Ik had geleerd over de verzoening, ik had het onderwerp bestudeerd. Ik dacht te weten wat het inhield. Maar ik had de verzoening zelf niet goed toegepast. Jezus had al geleden voor al mijn verdriet. Hij wist precies hoe ik me voelde.

'In zijn meest sprekende daad, de verzoening, moest Jezus "onder

alle dingen" neerdalen (LV 88:6) en "de pijnen van alle mensen" doorstaan (2 Nephi 9:21). We zien in dat het doel van de verzoening verder reikt dan het overwinnen van zonde. Deze grootste daad die ooit op aarde is verricht, geeft de Heiland de macht om zijn belofte waar te maken: "Indien gij u tot de Heer wendt met een volmaakt voornemen des harten (...) zal Hij u (...) uit uw knechtschap verlossen" (Mosiah 7:33).'¹

Had ik in deze moeilijke periode een betere vriend kunnen hebben

HIJ BEGRIJPT ONS

'Jezus begrijpt alles wat wij te verduren hebben, en Hij wacht tot wij in gebed tot onze hemelse Vader gaan. Ik getuig dat onze gebeden verhoord worden als wij gehoorzaam en ijverig zijn, dat onze problemen dan minder worden, dat onze angsten verdwijnen, dat er licht op ons valt, dat het duister van de wanhoop verjaagd wordt, en dat wij dichter tot de Heer komen en wij zijn liefde en de troost van de Heilige Geest voelen.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Behold, We Count Them Happy Which Endure', *Ensign*, mei 1998, p. 77.

dan een die beslist met mij mee kon voelen? Ik besepte dat ik mij door mijn Heiland moest laten helpen om mijn verdriet te overwinnen. Toen ik mij tot de Heer wendde, zag ik onmiddellijk in dat Hij mij liefhad. Ik was rustig en vredig, en ik had het gevoel dat Jezus mij beter begreep dan ik voor mogelijk had gehouden. Hij is precies de Vriend naar wie ik verlangde in de dagen na mijn misdraam — de soort vriend die ik het hardst nodig had.

Ik weet dat ik mij altijd tot mijn Heiland kan wenden, niet alleen als ik me van mijn zonden moet bekeeren, maar ook als ik een schouder nodig heb om op uit te huilen. Hij staat altijd klaar voor me. Als we iemand zoeken die onze pijn en ons verdriet begrijpt, laten we dan niet onze trouwste Vriend, Jezus Christus, vergeten. ■

De schrijfster woont in Utah (VS).

NOOT

1. Donald L. Hallstrom, 'Ons tot de Heer wenden Liahona, mei 2010, p. 80.

Mijn man haalde 1 Nephi 21:15–16 aan. Ik besepte dat ik mij door mijn Heiland moest laten helpen om mijn verdriet te overwinnen.

HOE KUNNEN WE VREDE ONDERVINDEN?

President Thomas S. Monson heeft drie manieren genoemd om vrede te ondervinden:

'Ik heb het niet over de vrede zoals de mens die voorstaat, maar vrede zoals God die belooft. Ik heb het over vrede in ons gezin, ons hart en ons leven. Menselijke vrede is vergankelijk. Goddelijke vrede houdt stand. (...)

'Allereerst: doe aan zelf-onderzoek. (...) Er komt pas vrede als iedereen in zijn ziel de beginselen van persoonlijke reinheid, integriteit en karakter voedt die de vrede bevorderen. (...)

'Ten tweede: reik anderen de hand. (...) Het lidmaatschap in de kerk vraagt om een vastberadenheid om anderen te dienen. (...)

'Ten derde: zie op naar de hemel. Doen we dat, dan zullen we troost en bevrediging ervaren tijdens onze communicatie door het gebed met onze hemelse Vader, dat pad naar geestelijke kracht— dat paspoort naar vrede.'

Zie 'Vrede vinden', *Liahona*, maart 2004, pp. 3–7.

Welk van die drie ideeën kunt u beter toepassen?

**President
Spencer W. Kimball
(1895–1985)**

Twaalfde president
van de kerk

DE WARE EN LEVENDE GOD AANBIDDEN

Wat hebben we te vrezen als de Heer met ons is?

We vernemen uit de Schriften dat de vleselijke mens altijd meer de neiging heeft gehad om zijn vertrouwen in materiële zaken te stellen dan in God omdat geloof oefenen altijd moeilijker heeft geleken dan vertrouwen op tastbaarder zaken. Daarom hebben de mensen in alle tijdperken waarin zij in Satans macht zijn gekomen en het geloof zijn kwijtgeraakt in plaats daarvan vertrouwd op de ‘arm des vlezes’ en op ‘goden [...] van zilver en goud, koper, ijzer, hout en steen, die niet zien of horen of kennis hebben’ (Daniël 5:23) — op afgoden. Ik merk dat dit een veel voorkomend thema is in het Oude Testament. Waar een mens zijn hart op richt en zijn vertrouwen op stelt, is zijn god; en als zijn god niet de ware en levende God van Israël is, dan doet die mens aan afgoderij.

Ik ben er vast van overtuigd dat wij, als wij deze Schriftteksten lezen en proberen ze op onszelf toe te passen (zie 1 Nephi 19:24) zoals Nephi heeft

voorgesteld, veel overeenkomsten zullen zien tussen de aanbedding van gesneden beelden in tijden vanouds en patronen in ons eigen gedrag.

De Heer heeft ons gezegend. (...) De middelen die ons ter beschikking zijn gesteld, zijn goed. En ze zijn nodig voor ons werk hier op aarde. Maar ik ben bang dat velen onder ons (...) ze als afgoden zijn gaan aanbidden, en dat ze ons in hun macht hebben gekregen. Hebben we meer van die goede dingen dan ons geloof aankan? Veel mensen besteden het merendeel van hun tijd aan het in stand houden van een zelfbeeld waarvoor ze voldoende geld, aandelen, obligaties, investeringsportefeuilles, onroerend goed, creditcards, meubelen, auto’s en dergelijke nodig hebben om hun stoffelijke zekerheid te *garanderen*. (...)

Onze opdracht

Vergeeten is het feit dat het onze taak is om deze vele hulpmiddelen in ons gezin en ons quorum te gebruiken voor de opbouw van Gods koninkrijk — om het zendingswerk, familiehistorisch en tempelwerk te bevorderen, onze kinderen op te voeden tot vruchtbare dienstknechten van de Heer, en anderen op alle denkbare manieren tot zegen te zijn opdat ook zij vruchtbaar mogen zijn. In plaats

daarvan besteden we die zegeningen aan het bevredigen van onze eigen verlangens. Met de woorden van Moroni: ‘Waarom tooit gij u met hetgeen geen leven heeft, en laat gij de hongerigen en de behoeftigen en de naakten en de zieken en de ellendigen aan u voorbijgaan en merkt gij hen niet op?’ (Mormon 8:39.)

Zoals de Heer in onze tijd zelf heeft gezegd: ‘Zij zoeken niet de Heer om zijn gerechtigheid te vestigen, maar ieder mens wandelt op zijn eigen weg, en naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is en *wiens wezen dat van een afgod is*, die oud wordt en in Babylon zal vergaan, ja, het grote Babylon, dat zal vallen’ (LV 1:16; cursivering toegevoegd).

Een slechte ruil

Een kennis werd eens geroepen voor een functie in de kerk, maar hij vond dat hij die niet kon aanvaarden omdat zijn investeringen meer tijd en aandacht nodig hadden dan hij zou kunnen geven als hij ook het werk van de Heer deed. Hij verliet de dienst van de Heer op zoek naar de Mammon. Hij is nu miljonair.

Maar ik vernam onlangs een interessant feit: als iemand (...) een miljoen dollar aan goudwaarde bezit, dan bezit hij ongeveer 27 miljardste

van al het goud dat in de dunne aardkorst aanwezig is. Dat is zo weinig dat de mens het zich niet kan indenken. Maar er is nog meer: de Heer die de hele aarde heeft geschapen en er macht over heeft, en nog veel andere werelden heeft geschapen, ja, 'ontelbare werelden' (Mozes 1:33). En toen deze man de eed en het verbond van het priesterschap ontving (LV 84:33–44), kreeg hij een belofte van de Heer aangaande 'alles wat mijn Vader heeft' (LV 84:38). Al die grote beloften opzietten voor een kist met goud en een gevoel van vleselijke veiligheid is een gigantische vergissing. Het is droevig en meelijwekkend te bedenken dat hij met zo weinig genoeg heeft genomen: de ziel van de mens is veel meer waard.

Een jonge man die op zending werd geroepen antwoordde dat hij daar niet zo goed in was. Hij was er wél goed in om zijn snelle nieuwe auto in topconditie te houden. (...) Zijn vader had de zaak telkens afgedaan met de woorden: 'Hij werkt graag met zijn handen. Dat vindt hij genoeg.'

Genoeg voor een zoon van God? De jonge man beseft niet dat de kracht van zijn automotor oneindig klein was in vergelijking met de kracht van de zee of de zon. En er zijn veel zonnen die uiteindelijk allemaal bestuurd worden door de wet en het priesterschap — een priesterschapsmacht die hij in dienst van de Heer had kunnen ontwikkelen. Hij nam genoeg met een zielige god, een mengsel van staal, rubber en glimmend chroom.

Een ouder echtpaar ging met pensioen, niet alleen in werelds, maar ook in kerkelijk opzicht. Ze kochten een auto en een kampeerwagen en (...) trokken erop uit om wat van de wereld te zien. (...) Ze hadden geen tijd voor de tempel, waren te druk voor genealogisch onderzoek en zendingswerk. Hij raakte het contact met zijn hogepriestersquorum kwijt en was niet genoeg thuis om aan zijn eigen geschiedenis te werken. Hun ervaring en leiderschap waren hard nodig in hun gemeente, maar (...) ze waren niet beschikbaar. (...)

Als wij erop staan om al onze tijd en middelen te besteden aan het opbouwen van een aards koninkrijk, dan is dat precies wat wij beërven.

Het wereldse verzaken

Ook al denken we graag dat we modern zijn, en hebben wij de neiging te denken dat we verfijnder zijn dan alle mensen in het verleden, over het algemeen gesproken zijn wij afgodische mensen — en dat vindt de Heer uiterst weezinwekkend.

We worden (...) makkelijk afgeleid van onze taak om ons voor te bereiden op de komst van de Heer. (...) We vergeten dat als wij rechtschapen zij, de Heer onze vijanden niet zal toestaan om ons te overvallen, of (...) Hij levert slag voor ons (zie Exodus 14:14; LV 98:37, om maar twee van vele Schriftverwijzingen te geven). (...)

Wat hebben we te vrezen als de Heer met ons is? Kunnen we de Heer niet op zijn woord geloven en een sprankje geloof in Hem hebben?

Onze taak is vastomlijnd: het wereldse verzaken en ze niet beschouwen als doelen op zich; en het evangelie uitdragen aan onze vijanden opdat zij onze vijanden niet meer zijn.

Oefen meer geloof

Wij moeten de aanbidding van hedendaagse afgoden vermijden en niet meer vertrouwen op de 'arm des vlezes' want de Heer heeft in onze tijd tegen de hele wereld gezegd: 'Ik zal niemand sparen die in Babylon blijft' (LV 64:24). (...) Wij geloven dat de manier voor iedere persoon en ieder gezin om zich volgens de aanwijzingen van de Heer voor te bereiden is meer geloof te oefenen en zich in te zetten voor het werk van zijn koninkrijk op aarde, namelijk De Kerk van Jezus Christus van

de Heiligen der Laatste Dagen. Het mag aanvankelijk een beetje moeilijk lijken, maar als iemand de visie van het ware werk begint te krijgen, als hij iets van de eeuwigheid in zijn ware perspectief begint te zien, dan beginnen de zegeningen van de prijs 'de wereld' achterlaten al ver te boven te gaan.

Daarin schuilt het enig ware geluk. En daarom nodigen wij alle mensen overal uit om zich bij ons te voegen in de uitvoering van dit werk. Voor hen die vastbesloten zijn om de Heer tegen elke prijs te dienen, is dit de weg naar het eeuwige leven. Al het andere is slechts een middel om dat doel te bereiken. ■

Nieuwe vertaling van een toespraak uit de vorige eeuw.

Uit 'The False Gods We Worship' Tambuli, augustus 1977, pp. 1-4.

MENSEN MET EEN HANDICAP DIENEN

Becky Young Fawcett

Kerkelijke diensten voor gehandicapten

Toen Lynn Parsons werd geroepen als deskundige gehandicapten in de ring Hurst (Texas, VS), wilde ze haar roeping zo vervullen dat ze de leden van haar ring tot zegen kon zijn, met name leden met een handicap en hun familieleden.

Een van de eerste dingen die Lynn deed, was op LDS.org (lds.org/callings/disability-specialist) informatie over haar roeping nakijken. En ze las *Handboek 2: de kerk besturen* om inzicht te krijgen in het officiële kerkbeleid ten aanzien van gehandicapten. Ze vond ook informatie op de website The Disability Resources (lds.org/disability). Daardoor kreeg ze inzicht in verschillende handicaps en vond ze informatie die ze kon doorgeven aan leden van haar ring.

In *Handboek 2* staat: 'De bischop of het ringpresidium roepen naar behoefte een deskundige gehandicapten op wijk- of ringniveau om personen en gezinnen bij te staan'¹ Op LDS.org staat nadere informatie over deze roeping. Er wordt onder meer uitgelegd dat het 'de taak van de deskundige gehandicapten is om de deelname en betrokkenheid van kerkleden met een handicap te bevorderen.'²

Met al die inzichten, zegt Lynn, wilde ze 'leidinggevend helpen met het vervullen van hun roeping door ze de middelen aan te reiken die ze nodig hadden om leden met een handicap te dienen.'

Lynn vond ook informatie door organisaties in de plaatselijke gemeenschap, landelijke organisaties, internet-sites en ringleden te raadplegen die ervaring hadden met het werken met gehandicapten. Lynn gebruikt deze informatiebronnen bij het zoeken naar oplossingen voor de moeilijkheden waar leidinggevend en gezinnen in de ring voor staan. Ze weet niet altijd tot wie ze zich moet wenden voor informatie of hulp, 'maar als je door gebed op zoek gaat naar het antwoord, krijg je door inspiratie een ingeving waar je het antwoord kunt vinden', zegt ze.

Behoeften begrijpen

Lynn doet ook haar best om te begrijpen welke behoeften de leidinggevend hebben op het gebied van hulpverlening aan gehandicapte leden. Om daar inzicht in te krijgen,

vroeg ze de ringleiders om de bischoppen een brief te sturen om hen te informeren over haar roeping en ze mee te delen dat ze klaarstond om hen te helpen. Ze had een gesprek met het jeugdwerkpresidium van de ring om inzicht te krijgen in de moeilijkheden waar zij voor stonden, en ze maakte plannen om gesprekken te regelen met andere groepen leidinggevend. 'Ik wilde rondbazuinen dat ze mij om hulp konden vragen', zegt ze.

Door de leden in de ring te vertellen dat ze klaar stond om hen te dienen, vond Lynn al gauw gelegenheden om leidinggevend te helpen. Al in de eerste maanden na haar roeping als deskundige gehandicapten werd ze gevraagd om een wijkraad toe te spreken over de kenmerken van een bepaalde handicap. Ze hielp ook op andere manieren, bijvoorbeeld door een leerkracht uit te leggen hoe deze een autistisch kind kon lesgeven, en door te suggereren een assistent-jeugdwerklerkracht te roepen om een kind met een handicap in staat te stellen de klas bij te wonen.

Lynn is van plan leidinggevend te helpen om hun roeping te vervullen.

Daarmee helpt ze de leden van haar ring om het voorbeeld van de Heer te volgen door anderen lief te hebben en te helpen, inclusief mensen met een handicap. ■

NOTEN

1. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 21.1.26.
2. 'Disability Specialist', www.lds.org/callings/disability-specialist.

**President
James E. Faust
(1920–2007)**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

ZIELSLIEF DE schapen DIE dolen

*Tot de diepbedroefde ouders die hun
ongehoorzame kinderen in rechtschapenheid
ijverig en onder gebed hebben onderwezen,
zeggen we: de goede Herder waakt over ze.*

President James E. Faust werd op 12 maart 1995 gesteund als eerste raadgever in het Eerste Presidium en was in die roeping werkzaam tot aan zijn dood op 10 augustus 2007. Deze toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie in 2003, is in deze uitgave opgenomen als onderdeel van een serie artikelen over het sterken van het gezin.

Geliefde broeders en zusters, en vrienden. Vanochtend wil ik met mijn broedschap hoop en troost bieden aan verdrietige ouders die hun best doen om hun kinderen liefdevol en plichtsgetrouw in het evangelie groot te brengen, maar die de wanhoop nabij zijn omdat hun kind opstandig is of voor het pad heeft gekozen waar onheil en ondergang dreigen. Toen ik nadacht over uw diepe verdriet moest ik denken aan de woorden van Jeremia: '[. . .] te Rama klinkt een klacht, bitter geweest: Rachel weent om haar kinderen, zij weigert zich te laten troosten.' Daarop gaf de Heer deze welkome geruststelling: 'Weerhoud uw stem van wenen, [. . .] want er is loon voor uw arbeid, [. . .] zij zullen terugkeren uit het land van de vijand.'¹

Ik moet allereerst getuigen dat het woord van de Heer aan de ouders in deze kerk vervat is in de 68ste afdeling van de Leer en Verbonden, in deze opmerkelijke aanwijzing: 'En verder, voor zoverre er in Zion, of in één van de ringen van Zion,

Wie afdwalen, 'moeten hun schuld aan de gerechtigheid voldoen; zij moeten voor hun zonden lijden. Maar als ze, net als de verloren zoon, naar een liefdevolle, vergevingsgezinde vader terugkeren, zal hun pijnlijke ervaring niet voor niets zijn geweest.'

die georganiseerd zijn, ouders zijn, die kinderen hebben, en deze niet onderwijzen in de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en van doop, en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen van handen, wanneer zij acht jaar oud zijn, dan zij de zonde op het hoofd der ouders.² Ouders krijgen de raad 'hun kinderen [. . .] te [leren] bidden en oprecht voor de Here te wandelen.'³ Ik ben vader, grootvader en overgrootvader en voor mij is dat het woord van de Heer. En als dienstknecht van Jezus Christus dring ik er bij ouders op aan deze raad nauwgezet op te volgen.

Wie kunnen zich goede ouders noemen? Zij die liefdevol en oprecht proberen hun kinderen door voorbeeld en voorschrift te leren 'bidden en oprecht voor de Heer te wandelen.'⁴ Dat geldt ook als sommige van hun kinderen ongehoorzaam of werelds zijn. Kinderen worden geboren met hun eigen onmiskenbare wezen en karaktereigenschappen. Er zijn misschien kinderen die 'voor welke ouders in welke omstandigheden dan ook een probleem zouden zijn. [. . .] En ook zijn er misschien kinderen die voor bijna alle ouders een zegen en een vreugde zouden zijn.'⁵ Geslaagde ouders cijferen zich weg en functioneren zo goed mogelijk in de gegeven gezinssituatie.

Hoe diep ouderliefde gaat, is niet te peilen. Geen enkele andere band is ermee te vergelijken. Hij gaat het leven zelf te boven. De liefde van een ouder is permanent en overstijgt hartzeer en teleurstelling. Alle ouders hopen en bidden dat hun kinderen verstandige beslissingen nemen. Gehoorzame en verantwoordelijke kinderen schenken hun ouders eindeloos veel trots en voldoening.

Maar hoe staat het met kinderen die opstandig of afgedwaald zijn, hoewel hun het goede is voorgehouden door gelovige,

liefdevolle ouders? Is er hoop? Een ouder met verdriet om een opstandig kind is haast ontroostbaar. Koning Davids derde zoon, Absalom, doodde een van zijn broers en kwam bovendien in opstand tegen zijn vader. Absalom werd door Joab gedood. Toen hij van Absaloms dood hoorde, weende koning David en gaf uiting aan zijn verdriet: 'Mijn zoon Absalom, mijn zoon, mijn zoon, Absalom! Och, dat ik in uw plaats gestorven ware, Absalom, mijn zoon, mijn zoon!'⁶

Deze ouderliefde komt ook tot uiting in de gelijkenis van de verloren zoon. Toen zijn opstandige zoon thuis was gekomen na zijn erfdeel te hebben verkwest in een leven van overdaad, liet de vader het gemeste kalf slachten en vierde de terugkeer van zijn verloren zoon. Tot zijn gehoorzame maar verontwaardigde zoon zei hij: 'Wij moesten feestvieren en vrolijk zijn, want uw broeder

hier was dood en is levend geworden, hij was verloren en is gevonden.'⁷

Ik geloof en accepteer de troostrijke verklaring van ouderling Orson F. Whitney [1855–1931]:

'De profeet Joseph Smith heeft gezegd — en hij heeft nooit iets gezegd dat meer troost gaf — dat de eeuwige verzegeling van getrouwe ouders en de beloften van God voor het werk dat zij ijverig voor het goede doel doen, niet alleen henzelf zal verlossen maar ook hun nakomelingen. Hoewel sommige schapen zullen afdwalen, houdt de Herder hen in de gaten en uiteindelijk zullen ze merken dat God zijn hand uitstrekt om hen terug in de kudde te brengen. Zij zullen terugkeren, in dit leven of hierna. Zij moeten hun schuld aan de gerechtigheid voldoen; zij moeten voor hun zonden lijden. Maar als ze, net als de verloren zoon, naar een liefdevolle,

De liefde van een ouder voor een kind is permanent en overstijgt hartzeer en teleurstelling. Alle ouders hopen en bidden dat hun kinderen verstandige beslissingen nemen.

De verloren zoon werd weer in het gezin opgenomen, maar zijn erfdeel was hij kwijt. De barmhartigheid kan de gerechtigheid niet beroven, en getrouwe ouders kunnen krachtens hun verzegeling alleen recht doen gelden op onhandelbare of afgedwaalde kinderen die zich bekeren en gebruikmaken van de verzoening van Christus.

vergevensgezinde vader terugkeren, zal hun pijnlijke ervaring niet voor niets zijn geweest. Bid voor uw zorgeloze en ongehoorzame kinderen; houd hen vast door uw geloof. Blijf hopen en vertrouwen totdat u het eeuwig heil van God ziet.⁸

Het beginsel in deze verklaring dat vaak over het hoofd wordt gezien is dat ze zich volledig moeten bekeren en 'voor hun zonden moeten lijden' en 'hun schuld moeten voldoen aan de gerechtigheid'. Ik erken dat we ons nu moeten voorbereiden om God te ontmoeten.⁹ Veronderstel nu dat onhandelbare kinderen zich in dit leven niet bekeren, zijn de koorden van de verzegeling dan sterk genoeg voor hen om zich nog te kunnen bekeren? In de Leer en Verbonden staat:

'De doden die zich bekeren, zullen worden verlost door gehoorzaamheid aan de verordeningen van het huis van God, en wanneer zij de prijs voor hun overtredingen hebben betaald en rein gewassen zijn, zullen zij loon ontvangen naar hun werken, want zij zijn erfgenaam van het heil.'¹⁰

Bedenk dat de verloren zoon zijn erfdeel verkwistte, en pas toen dat op was terug naar huis ging. Hij werd weer in het gezin opgenomen, maar zijn erfdeel was hij kwijt.¹¹ De barmhartigheid kan de gerechtigheid niet beroven, en getrouwe ouders kunnen krachtens hun verzegeling alleen recht doen gelden op onhandelbare of afgedwaalde kinderen die zich bekeren en gebruikmaken van de verzoening van Christus. Opstandige of afgedwaalde kinderen die zich bekeren, zullen het heil ontvangen en alle zegeningen die daarmee samenhangen, maar de verhoging houdt zoveel meer in. Die moet men volledig verdienen. Het antwoord op de vraag wie zijn verhoging zal ingaan, moeten wij aan de Heer en zijn barmhartigheid overlaten.

Slechts weinigen zijn zo weerspannig en hebben zoveel kwaad gedaan dat ze 'het vermogen tot bekering zijn kwijtgeraakt'.¹² Dat oordeel moeten wij ook aan de Heer overlaten. Hij zegt: 'Ik, de Here, zal vergeven wie Ik wil vergeven, maar het is van u vereist alle mensen te vergeven.'¹³

Wellicht is het ons in dit leven niet gegeven volledig te begrijpen hoe sterk de koorden van de verzegeling van rechtschapen ouders voor hun kinderen zijn. Het kan best zijn dat er meer positieve krachten aan het werk zijn dan we weten.¹⁴ Ik geloof dat er een sterke invloed uitgaat van dierbare voorouders die aan de andere kant van de sluier de kracht van hun familiebanden laten gelden.

President Howard W. Hunter [1907–1995] heeft opgemerkt dat 'bekering slechts de heimwee van de ziel is, en de onafgebroken en waakzame zorg van een ouder het beste aardse zinnebeeld van de niet aflatende vergevensgezindheid van God.' Komt de analogie van het gezin niet het dichtst bij wat de Heiland met zijn zending wilde bewerkstelligen?¹⁵

We leren van onze ouders veel over opvoeden. Doordat hij zo aardig, geduldig en begripvol was, ging ik steeds meer van mijn vader houden. Toen ik de gezinsauto in de kreukels reed, was hij zachtaardig en vergevensgezind. Maar zijn zoons wisten wat hen te wachten stond als ze schipperden met de waarheid, of herhaaldelijk de regels overtraden, in het bijzonder als ze niet beleefd waren tegen hun moeder. Mijn vader is bijna een halve eeuw geleden gestorven, maar ik mis het nog steeds dat ik niet bij hem langs kan gaan voor goede, liefdevolle raad. Ik geef toe dat ik soms vraagtekens heb gezet bij zijn raad, maar aan zijn liefde voor mij heb ik nooit getwijfeld. Ik heb hem nooit willen teleurstellen.

Een belangrijk facet van ons best doen als ouder is ervoor te zorgen dat we onze kinderen bij de opvoeding liefdevol discipline bijbrengen. Als wij onze kinderen niet opvoeden, zal de maatschappij het wellicht doen op een manier die ons noch onze kinderen aanstaat. En onze kinderen discipline bijbrengen, houdt ook in dat ze leren werken. President Gordon B. Hinckley [1910–2008] heeft gezegd: 'Een van de belangrijkste waarden [. . .] is de deugd van eerlijke arbeid. Kennis zonder arbeid is nutteloos. Kennis met arbeid is geniaal.'¹⁶

Satans valstrikken nemen toe in aantal, en daardoor wordt opvoeden moeilijker. Daarom moeten ouders echt hun uiterste best doen, en hun voordeel doen met de hulp en activiteiten die de kerk biedt. Als ouders zich misdragen en afdwalen, zelfs al is dat maar tijdelijk, kan dat voor hun kinderen aanleiding zijn om dat voorbeeld te volgen.

De keerzijde van deze medaille wil ik ook bespreken. Ik wil ervoor pleiten dat kinderen die zijn vervreemd van hun ouders contact met hen leggen, zelfs als ze niet altijd zulke goede ouders zijn geweest als ze hadden moeten zijn. Kinderen die kritiek hebben op hun ouders hebben wellicht wat aan de wijze raad van Moroni, die heeft gezegd:

Goede ouders zijn zij die liefdevol en oprecht proberen hun kinderen door voorbeeld en voorschrift te leren 'bidden en oprecht voor de Heer te wandelen.' Dat geldt ook als sommige van kinderen ongehoorzaam of werelds zijn.

Ik wil ervoor pleiten dat kinderen die zijn vervreemd van hun ouders contact met hen leggen. Ik hoop dat alle kinderen uiteindelijk hun hart tot hun vader en moeder zullen wenden.

‘Veroordeelt mij niet wegens mijn onvolmaaktheid, evenmin mijn vader wegens zijn onvolmaaktheid, evenmin hen, die vóór hem hebben geschreven; maar geef liever dank aan God, dat Hij u onze onvolmaakheden heeft geopenbaard, opdat gij moogt leren verstandiger te zijn dan wij zijn geweest.’¹⁷

Toen Moroni in 1823 de jonge profeet Joseph Smith bezocht, citeerde hij het volgende vers over de zending van Elia: ‘En Hij zal de aan de vaders gemaakte beloften in het hart der kinderen planten, en het hart der kinderen zal zich tot hun vaders wenden.’¹⁸ Ik hoop dat alle kinderen uiteindelijk hun hart tot hun vader en moeder zullen wenden.

Toen ik jong was, kende ik een fijn echtpaar dat een opstandige zoon had, die zich van hen vervreemde. Maar jaren later verzoende hij zich met hen en was hij de zorgzaamste van al hun kinderen. Naarmate wij ouder worden, voelen wij ons steeds meer verwant aan onze ouders en grootouders aan de andere zijde van de sluier. Het is een hele ervaring als ze in een droom aan ons verschijnen.

Het is oneerlijk en onaardig om gewetensvolle en getrouwe ouders te beoordelen op hun kinderen die zich van de leringen en liefde van hun ouders hebben afgekeerd. Gelukkig zijn de echtparen met kinderen en kleinkinderen die hun gemak en voldoening schenken. We behoren consideratie te hebben met die goede, rechtschapen ouders die problemen hebben met ongehoorzame kinderen en onder hun gedrag lijden. Een van mijn vrienden placht te zeggen: ‘Heb je nog nooit problemen met je kinderen gehad, wacht dan maar af.’ Niemand kan met zekerheid zeggen wat zijn kinderen in bepaalde omstandigheden zullen doen. Als mijn wijze schoonmoeder andere kinderen zag die zich misdroegen, zei ze altijd: ‘Ik zal nooit zeggen dat mijn kinderen dat nooit zouden doen,

want misschien doen ze het juist nu wel terwijl ik dit zeg!' Uit mededogen moeten we niet 'de eerste steen werpen' naar ouders die verdriet hebben om een ongehoorzaam en onhandelbaar kind.¹⁹

Een anoniem lid van de kerk schreef mij over het leed dat haar broer zijn ouders had aangedaan. Hij raakte aan de drugs. Hij weigerde alle pogingen om hem op het rechte pad te brengen. Hij was oneerlijk en opstandig. In tegenstelling tot de verloren zoon kwam hij niet uit eigen beweging naar huis. In plaats daarvan werd hij gearresteerd en geconfronteerd met de gevolgen van zijn daden. Zijn ouders bekostigden twee jaar lang zijn ontwenningsskuur in een afkickcentrum, en uiteindelijk slaagde Bill erin van de drugs af te komen. Dit was de conclusie van Bills zus: 'Ik vind mijn ouders buitengewoon. Ze bleven van Bill houden, hoewel ze zijn levenswijze afkeurden, en zelfs verafschuwden wat hij zichzelf en hen aandeed. Maar hun gezin was belangrijk genoeg voor ze om Bill, hoe dan ook, door die moeilijke tijd heen te slepen, totdat hij weer op eigen benen kon staan. Zij brachten het meer diepgaande, fijngevoelige en veelomvattende evangelie van Christus in praktijk door iemand lief te hebben die was afgedwaald.'²⁰

Laten we niet arrogant zijn maar nederig en dankbaar als onze kinderen gehoorzaam zijn en respect tonen voor wat wij ze bijbrengen over het evangelie. Tot de diepbedroefde ouders die hun ongehoorzame kinderen in rechtschapenheid ijverig en onder gebed hebben onderwezen, zeggen we: de goede Herder waakt over ze. God kent en begrijpt uw grote verdriet. Er is hoop. Put troost uit de woorden van Jeremia: 'Er is loon voor uw arbeid' en uw kinderen 'zullen naar hun gebied terugkeren.'²¹ Dat getuig en bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jeremia 31:15–16.
2. Leer en Verbonden 68:25.
3. Leer en Verbonden 68:28.
4. Leer en Verbonden 68:28.
5. Howard W. Hunter, 'Parents' Concern for Children', *Ensign*, november 1983, p. 65.
6. 2 Samuël 18:33.
7. Lucas 15:32.
8. Orson F. Whitney, Conference Report, april 1929, p. 110.
9. Alma 34:32.
10. Leer en Verbonden 138:58–59.
11. Zie Lucas 15:11–32.
12. Alonzo A. Hinckley, Conference Report, oktober 1919, p. 161.
13. Leer en Verbonden 64:10.
14. Zie John K. Carmack, 'When Our Children Go Astray', *Ensign*, februari 1997, pp. 7–13.
15. *The Teachings of Howard W. Hunter*, red. Clyde J. Williams (1997), p. 32.
16. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 704.
17. Mormon 9:31.
18. Geschiedenis van Joseph Smith 1:39.
19. Harold B. Lee, *Decisions for Successful Living* (1973), p. 58.
20. 'With Love — from the Prodigal's Sister', *Ensign*, juni 1991, p. 19.
21. Jeremia 31:16.

Gelukkig zijn de echt-paren met kinderen en kleinkinderen die hun gemak en voldoening schenken. We behoren consideratie te hebben met die goede, recht-schapen ouders die problemen hebben met ongehoorzame kinderen en onder hun gedrag lijden.

Het gezin en de kerk

MET HET PRIESTERSCHAP STERKEN

Het is ouders, gezinnen en individuele leden tot zegen om deze geïnspireerde boodschappen te bestuderen en te bespreken.

Richard M. Romney
Kerkelijke tijdschriften

Herinnert u zich deze beloften? U hebt ze misschien gehoord in video's die tijdens een raadsvergadering werden vertoond, een bijeenkomst op een vijfde zondag van de maand, of in een ZHV- of priesterschapsles. Of u hebt ze besproken tijdens een gezinsavond. Dit zijn de beloften:

- Huwelijkspartners krijgen een hechtere band.
- Ouders geven beter geestelijke leiding aan hun gezin.
- Jongeren zijn bereid om heilige verbonden te sluiten en na te komen, en de Heer op een voltijdzending en de rest van hun leven te dienen.
- Alleenstaande leden krijgen steun, ontvangen de zegeningen van het priesterschap in hun gezin, en raken volledig betrokken bij de opbouw van Gods koninkrijk.
- Quorums en raden werken samen om de kinderen van onze hemelse Vader te dienen.
- De kerk wordt gesterkt.

Die beloften zijn voor het eerst gedaan in maart toen het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen boodschappen uitgaven op een dvd met de titel *Het gezin en de kerk met het priesterschap sterken*. Ringen en wijkraden werden verzocht om de boodschappen te bekijken en samen te bespreken hoe zij ze konden gebruiken. Gezinnen werd gevraagd om de video's te bekijken op <http://wwlt.lds.org>, en om korte uittreksels te bekijken zodra die beschikbaar waren. Leidinggevend en leerkrachten werden aangemoedigd om delen van de dvd in lessen en andere bijeenkomsten te vertonen en de leden in staat te stellen hun eigen ingevingen, belevenissen en getuigenis in te brengen. Ouders werd gevraagd om datzelfde thuis te doen.

'Nemen de leden deel aan de bespreking, dan leert de Heilige Geest ze hoe ze in hun eigen rol of taak gesterkt kunnen worden door de macht van het priesterschap', wordt er in 'Het gebruik van deze instructie' gezegd.

Dynamische besprekingen

Hoewel de boodschappen drie maanden geleden zijn uitgegeven, worden de presentaties nog steeds bestudeerd en besproken, wat betekent dat ze nog steeds zegeningen opleveren. En deze benadering geeft de instructie in de kerk een nieuwe dimensie. In tegenstelling tot vorige instructies, die voornamelijk uit een eenmalige uitzending voor de leidinggevenden in wijk en ring bestonden, was deze instructie bedoeld om voortgezet te worden. Daarom zijn de video's op wwlt.lds.org gezet. Op een aanverwante website, leadershiplibrary.lds.org, staan ook links naar de video's,

en naar aanvullende informatiebronnen waarmee gezinnen, individuele leden, quorums, klassen en raden meer kunnen leren en het geleerde kunnen toepassen.

Elke video gaat over een ander aspect van het priesterschap. De leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, en andere algemene autoriteiten en functionarissen van de kerk, geven geïnspireerde instructies over deze onderwerpen:

- Hoe gezinnen kracht en gemoedsrust krijgen door de macht van het priesterschap.

WAAR U DE VIDEO'S EN ANDERE INFORMATIE VINDT

De video's en de aanvullende informatie staan op <http://wwlt.lds.org>. Als u zich via de internetverbinding in een kerkgebouw toegang tot de video's verschaft, is het beter om ze eerst te downloaden en daarna met een computer te vertonen in plaats van er vanuit te gaan dat de internetverbinding van het kerkgebouw goed blijft werken.

- Hoe we elk gezin kunnen helpen om de zegeningen van het priesterschap te ondervinden.
- Hoe leiders met priesterschapssleutels gezinnen kunnen sterken.
- Hoe we christelijk dienstbetoon kunnen verrichten.
- Hoe we kinderen in licht en waarheid groot kunnen brengen.

Veel evangeliebeginselen in *Het gezin en de kerk met het priesterschap sterken* staan ook in *Handboek 2: de kerk besturen*, dus bestuderen van het handboek kan nuttig zijn voor uw studie en besprekingen. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ bestuderen kan ook nuttig blijken.

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, legt uit dat de boodschappen in *Het gezin en de kerk met het priesterschap sterken* ‘bedoeld [zijn] om ons door de kracht van de Heilige Geest te leren hoe onze hemelse Vader wil dat wij elkaar dienen, met name in het gezin.’ Dat is het doeltreffendste aspect van de instructie: niet zozeer wat er in een video wordt gezegd, maar wat

de Heilige Geest ons leert als we de uiteengezette beginselen overpeinzen en bespreken.

Waar vertonen

Alle leidinggevendenden, leden en gezinnen moeten de kans krijgen om de boodschappen in *Het gezin en de kerk met het priesterschap sterken* te horen en te bespreken, hetzij door ze op de dvd te bekijken of online.

Gebruikt het gezin ze tijdens de gezinsavond of bij andere gelegenheden, dan ondervindt het daar de zegeningen van. Man en vrouw zijn tenslotte gelijkwaardige partners in het leiden van hun kinderen. ‘Er kunnen zich gelegenheden voordoen waarbij een vader of een moeder in een beginsel moet onderwijzen. Dan kunnen ze gebruikmaken van deze presentaties om een zoon of een dochter op weg te helpen’, legt ouderling Russell M. Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen uit in de video ‘Dit is zijn werk’. En ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen merkt op: ‘Hoewel het onderwijs van een kerkelijk priesterschapsadviseur of jongevrouwenadviseuse veel betekent — en hopelijk zijn het

PROFETISCHE BEGINSELEN UIT DE INSTRUCTIE

Er worden veel gedenkwaardige leringen gebracht in de video’s van *Het gezin en de kerk met het priesterschap sterken*. Hier volgen enkele van die leringen van leden van het Quorum der Twaalf Apostelen:

Ouderling L. Tom Perry leidt een bespreking van de priesterschapssleutels en getuigt dat ‘we behoren tot de kerk van de Heiland. Hij is degene die zijn profeet op aarde rechtstreeks leidt. Ik twijfel er niet aan dat Hij aan het hoofd staat van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.’

Ouderling Russell M. Nelson leert ons: ‘Niets is belangrijker voor toekomstige zendelingen dan thuis de rechtshapen invloed van het priesterschap te voelen en de zegeningen ervan te ervaren.’

Ouderling Dallin H. Oaks zegt: ‘Priesterschapsmacht komt door persoonlijke rechtshapenheid’, en dat de zegeningen van priesterschapsmacht er zijn ‘voor zowel mannen als vrouwen’. Hij zegt dat het gezin ‘een afspiegeling en voorloper van verhoging in het celestiale koninkrijk is.’

En **ouderling M. Russell Ballard** getuigt: ‘Door het priesterschap kunnen gezinnen in het huis van de Heer aan elkaar worden verzegeld.’ Hij adviseert verder: ‘Daarom moeten de broeders die leiding geven in wijk en ring de kracht die de vrouwen van de kerk hebben goed gebruiken bij de opbouw van Gods koninkrijk.’

De segmenten van Het gezin en de kerk met het priesterschap sterken kunnen in verschillende situaties gebruikt worden, zoals in ring- en wijkraden.

goede lessen — betekent dat lang niet zoveel als het voorbeeld van een moeder of vader.’

In de kerk zijn de boodschappen te gebruiken in de vergaderingen van het ringpresidium en de bisschop, ring- en wijkraad en leidinggevend priesterschapscmité; instructiebijeenkomsten van hulporganisaties van de ring; presidiumvergaderingen, inclusief die van AP-quorumpresidiums en JV-klaspresidiums; gecombineerde priesterschap- en ZHV-lessen op de vijfde zondag van de maand; zondagse quorumvergaderingen en lessen in de vergaderingen van hulporganisaties; ring- of districtsconferentiebijeenkomsten (behalve de algemene bijeenkomst op zondag); en wijk- of gemeenteconferentiebijeenkomsten (behalve de avondmaalsdienst).

Tijdens discussies kunt u ook bespreken hoe u jongeren en jonge alleenstaanden kunt sterken. Leidinggevendenden kunnen op grond van deze discussies taken toewijzen en de uitvoering daarvan regelmatig in raadsvergaderingen evalueren.

Het doel van het bestuderen en bespreken van deze boodschappen is individuele leden en gezinnen te helpen met het versterken van hun geloof, opbouwen van hun getuigenis en bevorderen van hun bekering tot het evangelie van Jezus Christus.

‘Voor onze veiligheid en welslagen hoeven we alleen maar onze bedoelingen en ons hart op één lijn te brengen met Gods wensen en zijn macht’, aldus president Eyring. Deze boodschappen zijn bedoeld ‘als leidraad en aanmoediging om dit te doen, en anderen hier ook toe aan te moedigen.’

In de video ‘Dienen’, zien we goede voorbeelden van priesterschapsleiders die individuele leden en gezinnen bezoeken. Zij laten zien hoe we met dergelijke bezoeken kunnen bijdragen aan het redden van minderactieve leden.

‘Denken we aan de opdracht die we hebben gekregen om de zwakken te steunen, de neerhangende handen op te heffen en de zwakke knieën te sterken, dan kunnen we dat echt niet beter doen dan in eigen persoon bij iemand thuis, dienend op dezelfde manier als Jezus Christus’, aldus presiderende bisschop Gary E. Stevenson in de video ‘Dit is zijn werk’. ‘Ik denk dat we er vooral veel aan hebben als we het bespreken en ervan leren, en het vervolgens toepassen’, zegt hij.

Sterk en vredig

Wordt het geven van deze instructie in de hele kerk voortgezet, dan zullen de leden gezegend worden door de uiteengezette evangeliebeginselen na te leven. Volgens ouderling Ballard ‘is het alle zoons en dochters van God tot zegen als ze de leringen en voorbeelden in deze presentaties volgen’.

Echtgenoten, echtgenotes, vaders, moeders, jongeren, alleenstaande leden, quorums en raden dienen anderen door het priesterschap en doen inspiratie op terwijl zij het voorbeeld van Jezus Christus volgen. Blijven zij dat doen, dan gaan de beloften uit *Het gezin en de kerk met het priesterschap sterken* in vervulling. De leden zien dan de belofte van president Eyring aan het eind in vervulling gaan, namelijk dat ons gezin zelfs in duistere tijden ‘sterk en vredig’ kan zijn. ■

Negen

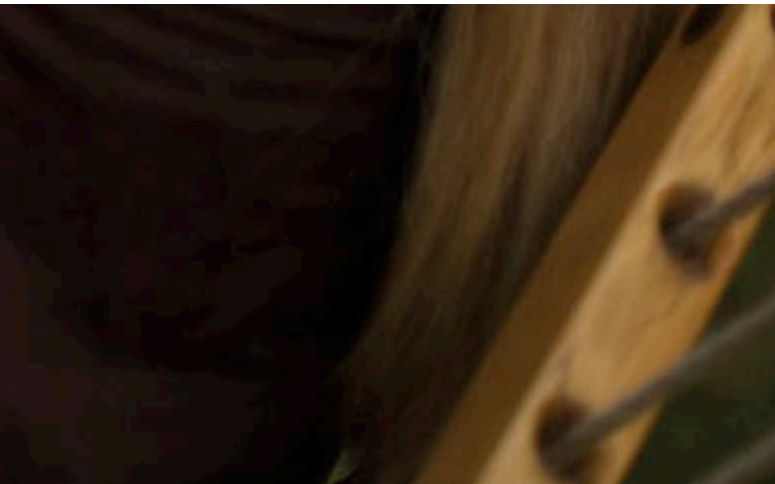

FOTO-ILLUSTRATIE CRAIG DIMOND EN CODY BELL © IRI

beginnselen

VAN EEN GESLAAGD
HUWELIJK EN GEZIN

Jennifer Grace Jones
Kerkelijke tijdschriften

Amy Adams uit de Amerikaanse staat Washington probeerde te besluiten welke activiteiten het beste zouden zijn voor haar drie kleine kinderen toen ze door een gesprek met haar moeder van mening veranderde. 'Als je je kinderen nou eens beters gaf dan sporttraining of dansles?' vroeg Amy's moeder. 'Als ze nou eens beter de Geest konden voelen door thuis te blijven?' Toen herinnerde haar moeder haar aan de woorden van president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, over de enorme uitwerking die het heeft als je je concentreert op de voornaamste relaties in het leven (zie bijvoorbeeld 'De belangrijkste dingen' *Liahona*, november 2010, pp. 19–22).

Amy en haar man, Brett, baden over die raad en dachten er diep over na. En ze vonden het een goed idee als hun gezin meer tijd thuis doorbracht. Ze besloten een jaar lang dansles en sporttraining over te slaan. In plaats daarvan bereidde ze samen maaltijden, leerden ze jeugdwerklidjes, bezochten ze museums en speelden ze buiten. 'Onze kinderen konden de Geest voelen (...) omdat we de tijd namen om te luisteren', zegt Amy. Hun kinderen zijn misschien geen topsporters of danssterren, zegt ze, 'maar ze hebben een getuigenis van de Heiland'.

Amy en Brett baden om te weten te komen hoe zij zelf de raad van hedendaagse profeten konden opvolgen, en daardoor waren ze in staat om inspiratie te krijgen voor hun gezin. Amy zegt dat die inspiratie aanleiding was tot haar 'meest trotse momenten als moeder'.

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' zetten hedendaagse profeten negen fundamentele beginselen voor een sterk, evangeliegericht gezin uiteen: 'Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.' (*Liahona*, november 2010, p. 129.) Aan de hand van de volgende leringen van kerkleiders, voorbeelden uit het leven van Jezus Christus en enkele afbeeldingen belichten we die negen beginselen nader, en kijken we naar manieren om ze toe te passen.

GELOOF

‘Geloof is een vertrouwen in Jezus Christus waardoor iemand Hem wil gehoorzamen.’

Zie De Gids bij de Schriften, ‘Geloof’; en Guide to the Scriptures, ‘Faith’ scriptures .lds.org.

Uitspraken van kerkleiders

Als ouders is ons geboden om onze kinderen “de leer van [...] geloof in Christus, de Zoon van de levende God [te] leren begrijpen” (LV 68:25). (...)

‘Dat is het enige waarvan we volkomen verzekerd kunnen zijn. Geen enkel ander fundament kan ons in dit leven dezelfde gemoedsrust, vreugde en hoop geven. In onzekere en moeilijke tijden is geloof een geestelijke gave die onze uiterste inzet meer dan waard is. We kunnen onze kinderen een opleiding, lessen, sport, kunst en materiële bezittingen geven, maar als we ze geen geloof in Christus geven, hebben we ze maar weinig gegeven.’

Ouderling Kevin W. Pearson van de Zeventig, ‘Geloof in de Heer Jezus Christus’, *Liahona*, mei 2009, p. 38.

BEKERING

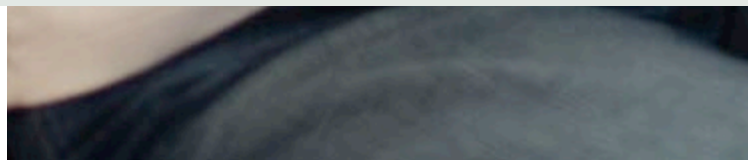
‘Bekering houdt in zonde te verwerpen en ons hart en onze wil over [te] geven aan God.’

Gids bij de Schriften, ‘Bekeren (zich), bekering’. Zie ook ‘Repent, Repentance’, scriptures .lds.org.

Uitspraken van kerkleiders

Vandaag is altijd een betere dag voor bekering dan morgen. (...) ‘Zelfs als we op een later tijdstip vergeven worden, kan de Heer de goede gevolgen niet herstellen die onze bekering vandaag zou hebben gehad op hen die wij liefhebben en moeten dienen. Dat is vooral hartverscheurend in het geval van ouders met kleine kinderen. In die jaren dat kinderen zo kwetsbaar zijn, doen er zich gelegenheden voor om hun geest te vormen en te verheffen die misschien nooit meer terugkomen. Maar zelfs de grootvader die misschien kans heeft gemist met zijn eigen kinderen zou, door te besluiten zich vandaag te bekeren, voor zijn kleinkinderen kunnen doen wat hij had kunnen doen voor hun ouders.’

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ‘Do Not Delay’, *Ensign*, november 1999, p. 34.

VINR: FOTO-ILLUSTRATIES CRAIG DIMOND, CODY BELL, CHRISTINA SMITH © IRI; DE HEER JEZUS CHRISTUS DEL PARSON © IRI

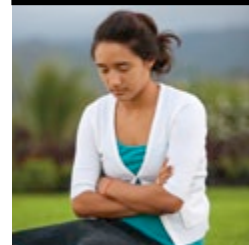
Uit het leven van Jezus Christus

An het eind van de eerste dag van de bediening van de Heiland onder de Nephieten, keek Hij de mensen aan en zag ‘dat zij in tranen waren en Hem gestadig aankeken alsof zij Hem wilden vragen nog wat langer bij hen te blijven.’ Hij werd vervuld met mededogen en zei: ‘Hebt gij ook mensen onder u die ziek zijn? (...) Brengt hen hierheen en Ik zal hen genezen.’

Toen bracht de menigte hun zieken naar Hem en Jezus genas ze een voor een. En toen knielden al die mensen — 2.500 mannen, vrouwen en kinderen — voor Jezus neer en aanbaden Hem.

De Heiland gebood ze om de kleine kinderen bij Hem te brengen en Hij gebood de menigte om te knielen. Hij knielde tussen de kinderen neer en begon te bidden. De mensen waren erg verheugd toen ze zijn gebed hadden gehoord, en ze getuigden: ‘Nimmer heeft het oog gezien, noch het oor gehoord, zulke grote en wonderbare dingen als wij Jezus zagen en hoorden spreken tot de Vader.’ (Zie 3 Nephi 17:1–17.)

GEBED

‘Bidden is de handeling waarmee de wil van de Vader en de wil van het kind in overeenstemming met elkaar worden gebracht. Het doel van het gebed is niet om de wil van God te veranderen, maar om voor onszelf en anderen de zegeningen te ontvangen die God graag wil geven, op voorwaarde dat wij erom vragen.’

Bible Dictionary, ‘Prayer’.

VERGEVING

‘Vergeven [heeft] gewoonlijk een van de twee volgende betekenissen: (1) Wanneer God de mensen vergeeft, herroept Hij, of ziet Hij af van de straf die op die zonde staat. (...) (2) Wanneer mensen elkaar vergeven, behandelen zij elkaar met christelijke liefde.’

Gids bij de Schriften, ‘Vergeven’; zie ook Guide to the Scriptures, ‘Forgive’, scriptures.lds.org.

‘Wie van [de schuldenaars] zal [de schuldeiser] dan het meest liefhebben?’ Simon antwoordde dat het waarschijnlijk de schuldenaar was die de grotere schuld kwijtgescholden was. Jezus wendde Zich tot de vrouw en zei tegen Simon: ‘Ziet gij deze vrouw? (...) Haar zonden zijn haar vergeven, al waren zij vele, want zij betoonde veel liefde; maar wie weinig vergeven wordt, die betoont weinig liefde.’ Toen beloofde Hij de vrouw: ‘Uw zonden zijn u vergeven. (...) Uw geloof heeft u behouden, ga heen in vrede.’ (Zie Lucas 7:36–50.)

Uitspraken van kerkleiders

‘Bedenk dat de hemel vol mensen is die één ding gemeen hebben: zij hebben vergiffenis ontvangen. En zij vergeven.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘De barmhartigen krijgen barmhartigheid’, *Liahona*, mei 2012, p. 77.

Uit het leven van Jezus Christus

Een Farizeeër, Simon, nodigde de Heiland uit voor de maaltijd. Tijdens het eten kwam er een vrouw die plaatselijk bekend stond als zondares naar Jezus toe en stond vlakbij te huilen. Ze knielde aan de voeten van de Heiland en waste die met haar tranen, droogde ze met haar haren, en zalfde ze met balsem. Simon keek naar de vrouw en dacht: ‘Indien deze de profeet was, zou Hij wel weten, wie en wat deze vrouw is, die Hem aanraakt: dat zij een zondares is.’

De Heiland wendde zich tot Simon en vertelde hem een gelijkenis:

‘Een schuldeiser had twee schuldenaars. De een was hem vijfhonderd schellingen schuldig, de ander vijftig.

‘Toen zij niet konden betalen, schonk hij het hun beiden.’

Toen vroeg Jezus aan Simon:

VLMR: FOTO-ILLUSTRATIES STEVE BUNDERSON, DAVID WINTERS EN MATTHEW REIER, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN © IRI; DETAIL, JEZUS WAST DE VOETEN VAN DE APOSTELN, DEL PARSON © IRI

Uit het leven van Jezus Christus

Aan de vooravond van zijn kruisiging, en uren vóór de kwelling van Getsemane, woonde Jezus Christus een laatste Pesach-maaltijd bij met zijn apostelen. Aan het eind van de maaltijd 'wist [Jezus] dat zijn ure gekomen was om uit deze wereld over te gaan tot de Vader, heeft Hij de zijnen, die Hij in de wereld liefhad, liefgehad tot het einde.' Vervolgens stond de Heiland op van de maaltijd en sloeg een handdoek om. Hij vulde een kuip met water en waste de voeten van de discipelen. Toen Hij klaar was, gaf Hij hun een nieuw gebod:

'Heb elkander lief, gelijk Ik u liefgehad heb. (...)

'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt.'
(Zie Johannes 13:1-5, 34-35.)

LIEFDE

'Grote toewijding en diepe genegenheid. (...) Het grootste voorbeeld van Gods liefde voor zijn kinderen is de oneindige verzoening die door Jezus Christus is teweeggebracht.'

Gids bij de Schriften, 'Liefde'; zie ook Guide to the Scriptures, 'Love', scriptures.lds.org.

'Een gevoel van hoogachting of waardering.'

Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, online editie (2013), lemma 'Respect'.

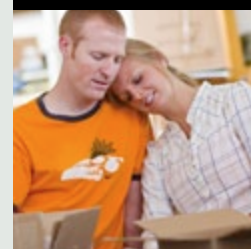
Uitspraken van kerkleiders

Als we van veel dingen hebben geproefd en ver hebben rondgetrokken, en hebben gezien hoe vluchtig en soms oppervlakkig een groot deel van de wereld is, neemt onze dankbaarheid toe dat wij iets hebben waarop wij kunnen rekenen: ons gezin, en de trouw van onze dierbaren. Wij ontdekken dan wat het betekent om met elkaar verbonden te zijn door plicht en respect, en omdat wij bij elkaar horen. Wij ontdekken dat niets de gezegende banden van het gezinsleven écht kan vervangen. (...)

'Broeders, laten we onze vrouw goed en met respect behandelen. Zij is onze eeuwige metgezellin. Zusters, houd uw man in ere. Hij heeft behoefte aan een zacht woord. Hij heeft behoefte aan een vriendelijke glimlach. Hij heeft behoefte aan een warme uiting van ware liefde.'

President Thomas S. Monson, 'Liefde in het gezin — raad van onze profeet' *Liahona*, augustus 2011, p. 4.

RESPECT

MEDELIJDEN

‘Wordt in de letterlijke zin van “met een ander mee lijden” gebruikt; daarnaast betekent medelijden het tonen van sympathie, mededogen en barmhartigheid jegens een medemens.’

Gids bij de Schriften, ‘Medelijden’; zie ook Guide to the Scriptures, ‘Compassion’, scriptures.lds.org.

ten en begon te spreken, en de Heiland gaf hem aan zijn rouwende moeder. (Zie Lucas 7:11–15.)

Uit het leven van Jezus Christus

In de Schriften staan veel verhalen waarin de Heiland medelijden had met anderen. Uit medelijden gaf Hij twee blinde mannen hun gezichtsvermogen (zie Matteüs 20:30–34), Hij reinigde een melaatse (zie Marcus 1:40–41) en Hij genas alle zieken in een menigte Nephtieten (zie 3 Nephi 17:6–9).

In een uitzonderlijk ontroerend verhaal nadert Jezus de stad Nain, waar Hij een uitvaartstoet ziet van een jonge man — ‘de enige zoon zijner moeder, die weduwe was.’ Toen de Heiland zag hoeveel mensen er bij de vrouw waren en hoe groot haar rouw was, ‘werd Hij met ontferming over haar bewogen.’ Hij raakte de draagbaar aan waar de jonge man op lag, en zei: ‘Jongeling, Ik zeg u, sta op!’ De jongeling ging overeind zit-

ONTSPANNING

Gezonde, deugd-zame bezigheden die alle betrokkenen verkwikken en opbouwen.

Uitspraken van kerkleiders

‘Niet zoals eerlijke inspanning de rust zoet maakt, zo is gezonde ontspanning de vriend en stabiliserende metgezel van arbeid. Muziek, literatuur, kunst, dans, toneelspel, sport — ze kunnen alle het plezier verschaffen dat iemands leven verrijkt en verder toewijdt. Tegelijkertijd hoeven we nauwelijks te vermelden dat veel van wat tegenwoordig plezier genoemd wordt grof is, verlagend, gewelddadig, geestdodend en tijdsverslindend. Wel kun je het ironisch noemen dat het soms veel werk kost om goede ontspanning te vinden. Als vermaak van deugd in ondeugd verandert, zal het toegewijde leven worden verwoest.’

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Bespiegelingen over een toegewijd leven’, *Liahona*, november 2010, p. 17.

VLMR: FOTO-ILLUSTRATIES CRAIG DIMOND, CODY BELL EN DAVID STOKER IRI; IK ZAL GELOVEN, LIZ LEMON SWINDLE, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Uitspraken van kerkleiders

Kinderen de vreugde van Keerlijke arbeid leren, is een van de grootste gaven die u hun geven kunt. Ik ben ervan overtuigd dat een van de redenen waarom tegenwoordig zoveel huwelijken sneuvelen, is omdat de ouders hun zoons niet hebben geleerd en geoefend in hun verantwoordelijkheid om voor hun gezin te zorgen en te genieten van de uitdaging die bij deze verantwoordelijkheid hoort. Velen van ons zijn er ook in tekortgeschoten onze dochters het verlangen bij te brengen om een huishouden goed te bestieren en schoonheid en orde aan te brengen in hun woning. (...)

‘[Mijn vader] bracht mij de vreugde en waardering bij van eerlijk werk en bereidde me voor op de tijd in mijn leven dat ik de verantwoordelijkheid zou dragen voor de kostwinning van een gezin. De beginselen van eerlijk werk doen, verkwisting vermijden, discipline betrachten en taken volledig uitvoeren die een wijze vader mij leerde, waren de basis van mijn welslagen.’ ■

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘The Joy of Honest Labor’, *Ensign*, november 1986, pp. 62, 64.

WERKEN

‘Met meer of minder inspanning bezig zijn om iets te verrichten of te volvoeren.’

Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, online editie (2013), lemma ‘werken’.

WE MOETEN NU METEEN BIDDEN!

Ons gezin keerde terug van een weekendje in Peace River (Alberta, Canada), ongeveer vijf uur rijden ten noorden van onze woning in Edmonton. De duisternis was al lang ingevallen in het noordelijke landschap. En hoewel de wind woest sneeuw voor ons langs blies, leek alles in ons busje vredig en kalm.

Plotseling begon er echter onheilspellend een waarschuwinglampje te branden op het dashboard. Ik had het jaren geleden een keer eerder meegemaakt, en ik was bang voor wat er komen ging. Ik deed gauw alles uit wat niet aan hoefde te staan, maar al gauw sloeg de motor af. Ik wist dat we enkele kilometers aan het vorige dorpje voorbij waren gereden en dat het nog enkele kilometers naar het volgende dorp was. Ik kon me niet herinneren hoe lang het geleden was dat we een andere auto waren tegengekomen.

Toen we wanhopig nadachten wat we konden doen, zei onze elfjarige

zoon, Casson: 'We moeten nu meteen bidden!' Nog geen drie maanden daarvoor had Casson zwaar geleden onder het verlies van zijn jongere broer, die aan kanker was overleden. Hoeveel gebeden had Casson uitgesproken in zijn worsteling om te begrijpen waarom hij zijn enige broer was kwijtgeraakt?

Mijn vrouw en ik wisten niet zeker of hij onze uitleg wel helemaal had begrepen dat onze gebeden overeen moeten komen met de wil van onze hemelse Vader en niet noodzakelijkerwijs met onze eigen verlangens. Maar nu liet hij ons zien dat we ons tot onze hemelse Vader moesten wenden en dat we geloof in Hem moesten hebben.

Niet lang na ons gebed zagen we het licht van de koplampen van een achterop komende auto schitteren in de achteruitkijkspiegel. Seconden later stopte er voor ons een lange open vrachtwagen die op weg was naar Edmonton.

De chauffeur en ik liepen op elkaar af en hij zei met een sterk Frans-Canadees accent: 'Hebt u kinderen in dat busje?' Toen ik dat bevestigde, zei hij dat hij enkele kilometers terug een ander stilstaand voertuig was gepasseerd, maar vanwege het slechte weer niet was gestopt. Maar toen hij op ons afreed, had hij sterk het gevoel dat we kinderen hadden die zijn hulp nodig hadden. En daarom stopte hij.

Binnen enkele minuten hadden we ons busje op zijn vrachtwagen geladen en waren we op weg naar Edmonton. Het was een koude terugreis, maar we werden innerlijk verwarmd door de heerlijke bevestiging dat onze hemelse Vader echt gebeden verhoort. Soms krijgen we de antwoorden op manieren die we niet hadden verwacht, en soms zijn de antwoorden duidelijker dan we ons hadden kunnen indenken. We moeten gewoon meer geloof en vertrouwen in de Heer hebben. ■

Jeffery R. McMahon, Alberta (Canada)

Niet lang na ons gebed zagen we het licht van de koplampen van een achterop komende auto schitteren in de achteruitkijkspiegel.

IK GA NOOIT MEER NAAR EEN DANSAVOND

In onze buitenwijk van Chicago (Illinois, VS) gaan er minder dan twintig jongeren van de kerk naar een middelbare school van ongeveer 4.400 leerlingen, verspreid over twee locaties. We zijn blij met het onderwijs dat onze zoon heeft gekregen. En er wonen veel goede gezinnen met hoogstaande normen in onze omgeving.

In het voorjaar van het jaar dat onze zoon voor het eerst naar de middelbare school ging werd hij uitgenodigd voor een dansavond op school. Het meisje dat hij meenam, droeg een prachtige, fatsoenlijke jurk. En we waren benieuwd hoe de avond voor ze was verlopen. Toen hij thuiskwam, zei hij: 'Ik ga nooit meer naar een dansavond van school!' Hij zei dat sommige leerlingen onfatsoenlijke dansen hadden gedaan en dat de leiding er niets aan had gedaan. Ik was geschokt.

Ik ben deeltijdmedewerker van het schooldistrict, en enkele dagen na de dansavond zocht ik de conrector op. Hij is een integer man en ik dacht dat hij wel naar mijn bezwaren zou luisteren. Hij raadde mij aan om het bestuur van de school een brief te sturen.

Ik bad erover en dacht na wat ik zou schrijven. Ik besloot ze te schrijven dat ik teleurgesteld was over het ongepaste dansen en dat er niets aan was gedaan. De lat voor prestaties in het onderwijs was hoog gelegd, waarom dan niet voor alle activiteiten?

Er gingen enkele maanden voorbij en ik dacht dat mijn brief aan dovemansoren gericht was. Maar op een dag vroeg een conrector me op een inschrijvingsdag: 'Bent u de moeder die de brief over dansavonden op school heeft geschreven?'

'Jazeker', antwoordde ik.

'Ik wilde u vertellen dat die brief nogal wat heeft losgemaakt!' zei hij.

Hij vertelde dat een van de bestuursleden niet overtuigd was dat er iets veranderd moest worden totdat hij enkele leerlingen om hun mening vroeg. Ze antwoordden allemaal hetzelfde: 'Ik ga nooit meer naar een dansavond van school! Ze zijn veel te walgelijk!'

Het bestuur stelde toen regels op voor een dansetiquette en besloot dat er bij de volgende dansavond toe zou worden gezien op de naleving ervan. Het hoofd vertelde de leerlingen dat ze gevraagd zouden worden te vertrekken als ze zich niet aan de regels hielden.

Ik wachtte bij de volgende dansavond vol spanning de terugkeer van onze zoon af. Toen hij thuiskwam, zei hij dat de leerlingen die hadden geprobeerd zich toch weer net als voorheen te gedragen, waren weggestuurd. Hij

zei dat het een van de beste dansavonden was die hij had bezocht.

Ik schreef een brief naar het bestuur en bedankte hen voor een van de beste schooldansavonden in lange tijd. De conrector die ik eerder had gesproken, antwoordde: 'Bedankt dat u afgelopen voorjaar die discussie op gang hebt gebracht. Zonder uw inbreng hadden we op dit gebied geen vooruitgang kunnen maken.'

Ik ben er sindsdien achter gekomen dat de meeste scholen in onze provincie die nieuwe dansregels hebben overgenomen en dat duizenden leerlingen nu kunnen genieten van de dansavonden op hun school.

Ik bid dat de Heer ons allen zal zegenen met de moed om iets te zeggen en op te komen voor wat wij geloven. Ik heb in elk geval geleerd dat één persoon iets tot stand kan brengen. ■

Wendy Van Noy, Illinois (VS)

Toen het bestuur regels had ingesteld voor een dansetiquette, wachtte ik vol spanning de thuiskomst van onze zoon na de dansavond af.

IK HEB OM JE GEBEDEN

Onlangs kwam ik wat laat aan in de kerk en haastte ik me naar de kapel voor het openingslied. Toen ik naar binnen ging, zag ik dat het er voller was dan gebruikelijk. Toen ik rondkeek naar de vele bezoekers, besepte ik twee dingen: het was het avondmaalsprogramma van ons jeugdwerk, en mijn gebruikelijke plekje was bezet.

Ik ging gauw zitten op een van de stoelen van de voorste rij stoelen die erbij waren gezet en zag net een jonge moeder binnenkomen met haar tweejarige zoontje op sleeptouw en haar dochtertje van zes maanden in haar armen. Ik merkte dat haar man niet met haar meeging. Toen ik rondkeek, zag ik dat hij op het podium aan de piano zat. Blijkbaar was hij de pianist voor het jeugdwerk.

Ik vond het fijn om tijdens de dienst te helpen met het jongetje en te luisteren naar de jeugdwerkkinderen.

Omdat ik niet getrouwd ben, zit ik meestal naast een vriendin. Maar die was die de stad uit. Ik dacht dat het goed zou zijn als ik bij de jonge moeder en haar kinderen ging zitten, dus ik vroeg of dat goed was. De moeder vond dat prima. Ik vond het fijn om tijdens de dienst te helpen met het jongetje en te luisteren naar de jeugdwerkkinderen.

Aan het eind van de avondmaalsdienst boog de moeder zich naar mij toe en zei dat ze die ochtend om mij had gebeden. Ik wachtte haar uitleg af. Ze zei dat ze had gebeden dat ik in de kerk zou zijn en dat ik bij haar zou gaan zitten om te helpen. Ze had het gevoel gehad dat ze de avondmaalsdienst niet in haar eentje door zou komen. Ik vond het

heel wat om te horen dat ik haar eenvoudige gebed van die ochtend had verhoord.

Ik weet dat de Heer ons meer liefheeft dan wij ooit kunnen bevatten. Dat ik het antwoord was op een eenvoudig verzoek leerde mij een belangrijke les. En ik ben ervan overtuigd dat die moeder er ook wat van leerde. Toen ik vroeg of ik naast die zuster mocht zitten, wist ik niet dat ik het antwoord op een gebed was — ik deed gewoon wat ik graag zou willen dat iemand anders voor mij deed als ik me in haar situatie bevond.

Onze hemelse Vader hoort en verhoort echt onze gebeden, ook de schijnbaar onbeduidende. ■

Ami Hranac Johnson
(Idaho, VS)

DOOR JOU VERGAT IK MIJN VERDRIET

Ik was al enige tijd bezig met mijn familiegeschiedenis en tempelwerk. Maar toen mijn onderzoek vorderde, wist ik dat het moeilijk zou zijn om de gegevens van een bepaalde persoon te vinden, namelijk mijn grootvader van moeders kant.

Mijn moeder was opgegroeid zonder vader en was het contact met hem, haar broers en zussen al haar vaders familieleden kwijtgeraakt. Ze had geen enkel document met zijn geboortedatum of -plaats, en wist niet zeker waar of wanneer hij was overleden. Ik vroeg me af of ik de benodigde gegevens ooit zou vinden.

Op een dag nam ik mijn moeders dagboek door en vond een foto van mijn grootvader. Ik draaide hem om en zag dat hij hem had gesigneerd en gedateerd, waarbij hij aangaf hoe oud hij toen was. Nu had ik een geschatte geboortedatum! Enthousiast ging ik in FamilySearch op zoek naar zijn naam en de datums. Tot mijn stomme verbazing zag ik dat zijn verordeningen al gedaan waren. Wie had het tempelwerk van mijn grootvader gedaan?

Ik ontdekte al gauw dat het werk was gedaan door een van mijn ooms van moederskant met wie we het contact kwijt waren. Ik zocht naar contactgegevens voor hem en vond uiteindelijk zijn telefoonnummer.

Ik was zenuwachtig bij de gedachte dat ik hem zou bellen, want hij had me het laatst gezien toen ik één jaar was — dertig jaar daarvoor. Ik wist niet hoe hij zou reageren.

Toch besloot ik hem te bellen. Toen hij de telefoon opnam, legde ik uit hoe ik de gegevens van mijn grootvader — zijn vader — had

gevonden en dat ik zijn nichtje was.

Ik zal altijd onthouden wat hij antwoordde: 'Je hebt geen idee hoe verdrietig ik het vond dat ik het contact met je moeder was kwijtgeraakt. Dankzij jou ben ik nu niet verdrietig meer!'

In de loop van ons gesprek kwamen we erachter dat onze families, hoewel van elkaar gescheiden, allebei rond dezelfde tijd lid waren geworden van de kerk en dat beide standvastig waren in het evangelie. Het was een vreugdevol en emotioneel moment voor ons allebei.

Ik wist al lang dat we door familiehistorisch en tempelwerk te doen een band kunnen krijgen met onze overleden voorouders, maar ik had nooit gedacht dat we er ook een band door zouden kunnen krijgen met onze levende familieleden. Ik ben dankbaar dat ik onze familie heb kunnen herenigen door mijn familiegeschiedenis te doen, en dat die hereniging niet alleen voor de geestenwereld was, maar ook voor dit aardse leven. ■

Kissy Riquelme Rojas (Chili)

Op een dag vond ik in mijn moeders dagboek een foto van mijn grootvader.

Ouderling
Kevin W. Pearson
van de Zeventig

Je persoonlijke gebeden

VERBETEREN

Wat zou luisteren naar jouw persoonlijke gebeden onthullen over jou en je band met je hemelse Vader?

De goddelijke uitnodiging om in de naam van Jezus Christus tot je Vader te bidden, is het gebod dat in alle Schriften het vaakst wordt genoemd, en het is de fundamenteelste vorm van persoonlijke aanbedding. En toch vinden veel mensen het moeilijk om hun persoonlijke gebeden zinvol te maken en er openbaring door te ontvangen.

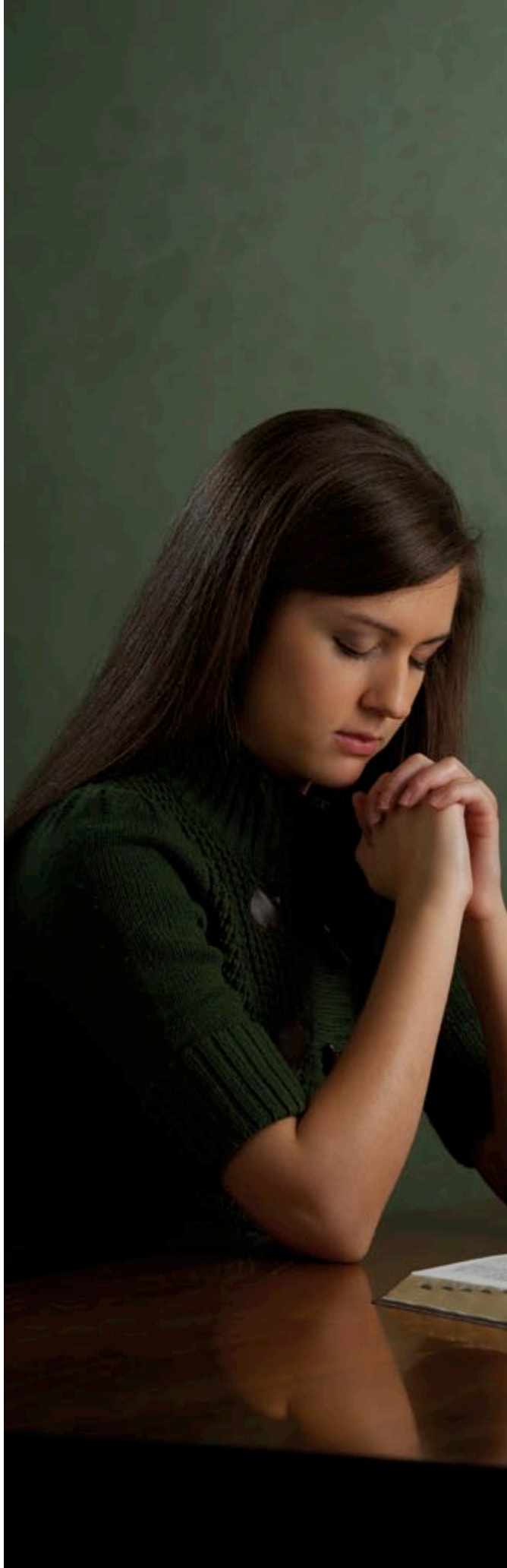
Ik ben ervan overtuigd dat kerkleden, en met name jongeren en jongvolwassenen, vooral het persoonlijk gebed erg moeilijk vinden. En die worsteling betekent een geestelijke worsteling.

Onze persoonlijke gebeden zijn een barometer van onze geestelijke kracht en een indicatie van ons spirituele welzijn. Ik als vader, als priesterschapsleider en als zendingspresident geleerd dat je veel over iemands band met God kunt leren door goed naar zijn of haar gebeden te luisteren.

Wat zou luisteren naar jouw persoonlijke gebeden onthullen over jou en je band met je hemelse Vader?

Het beginsel van het persoonlijk gebed

Bidden is spreken met God, de eeuwige Vader van onze geest — niet tegen Hem, maar mét Hem. Hij heeft ieder van ons volmaakt lief en is erg barmhartig en begripvol. Hij weet alles van ons. Hij weet wat we nodig hebben, zelfs als wij alleen maar voor ogen hebben wat we zelf willen. Hij heeft oneindige macht en mogelijkheden om ons te steunen en te leiden. Hij is

Gebed is het krachtige, onmiskenbare bewijs dat God de eeuwige Vader echt bestaat. Persoonlijk gebed is onmisbaar om een begrip te krijgen van God en van onze goddelijke identiteit.

altijd bereid om ons te vergeven en ons met alles te helpen.

We kunnen hardop met onze hemelse Vader praten, in gedachten, of door gevoelens in ons hart. Persoonlijke gebeden moeten vrome, heilige uitingen van lof en dankbaarheid zijn; doorvoelde smeekbeden om iets waar we naar verlangen of nodig hebben; nederige, berouwvolle belijdenissen en verzoeken om reinigende vergiffenis; smeekbeden om troost, leiding en openbaring. Met deze uitingen storten we vaak ons hart uit voor onze liefhebbende hemelse Vader.

Het gebed is vaak een korte communicatie, maar het kan ook een open, voortgezette dialoog zijn die de hele dag en nacht doorgaat (zie Alma 34:27).

Het persoonlijk gebed is onmisbaar

In het goddelijke plan van onze hemelse Vader is een fysieke en geestelijke scheiding van zijn tegenwoordigheid noodzakelijk. Het gebed is een onmisbare geestelijke verbinding tussen God en de mens waar wij veel aan kunnen hebben. Zonder gebed is terugkeer naar de Vader niet mogelijk. Zonder gebed is het onmogelijk genoeg geloof te hebben om de geboden te begrijpen en te onderhouden. Zonder gebed zouden wij geen geestelijke kracht hebben om verleiding te vermijden en beproeving en tegenspoed te overwinnen. Zonder gebed zijn bekering, vergiffenis en de reinigende macht van de verzoening onhaalbaar. Met de kracht van het persoonlijk gebed is alles mogelijk.

Wij ontvangen door de Heilige Geest openbaring en geestelijke gaven. Het is het geestelijke kanaal dat al Gods kinderen voortdurend toegang biedt tot onze eeuwige Vader, zijn geliefde Zoon en de

Heilige Geest. Gebed is het krachtige, onmiskenbare bewijs dat God de eeuwige Vader echt bestaat. Persoonlijk gebed is onmisbaar om een begrip te krijgen van God en van onze goddelijke identiteit.

Je gebeden verbeteren

Je klaarmaken voor het gebed

Vaak vinden onze persoonlijke gebeden vroeg op de ochtend plaats voordat we helemaal wakker en alert zijn, of laat in de avond als we te moe zijn om doeltreffend te bidden. Onze fysieke, mentale en emotionele vermoeidheid kan een zinvol gebed in de weg staan.

Gebed is geestelijk werk waar verstandelijke en geestelijke voorbereiding aan voorafgaat. Als we niet de tijd nemen om ons verootmoedigen en goed te bedenken dat we op het punt staan om God de eeuwige Vader in de naam van Jezus Christus aan te roepen, slaan we het wezen over van het goddelijke patroon dat is ingesteld om ons tot zegen te zijn.

Trek genoeg tijd uit om zorgvuldig en nederig de diepste verlangens van je hart voor te leggen aan je hemelse Vader. Probeer er via de Heilige Geest achter te komen waar je om moet bidden. Als ik hardop bid, helpt mij dat om me te concentreren op het gebed en naar mezelf te luisteren zonder dat mijn gedachten afdwalen.

Ik stel voor dat je een tijd en plek uitkiest waar je rustig kunt peinzen over je leven en je behoeften. Denk na over je goddelijke identiteit en je relatie met God. Probeer je hemelse Vader in gedachten voor je te zien als je met Hem spreekt. Denk aan de Heiland, in wiens naam je bidt. Doe je dat, dan kun je je beter concentreren en ben je klaar om met een nederig en dankbaar hart te bidden.

Leef goed

We kunnen niet met enig vertrouwen in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader verkeren als we niet zedelijk rein zijn. Porno, seksuele overtredingen en alle vormen van amusement die de deugd belachelijk maken of onzedelijkheid aanprijzen, kunnen ons vertrouwen in het gebed ongedaan maken en kunnen ons ervan weerhouden om geestelijke ingevingen te krijgen. Maar bedenk dat Satan de enige is die je zegt dat je niet kunt of moet bidden. De Heilige Geest moedigt ons altijd aan om te bidden, zelfs als we worstelen met gehoorzaamheid en een goede levenswijze.

Doelgericht bidden

Het gebed is onmisbaar in het openbaringsproces. Als we geïnspireerde vragen stellen, kunnen we gecontreerder, doelgerichter en zinvoller bidden. Wil je meer persoonlijke openbaring ontvangen door je gebeden, denk dan na over de vragen die je stelt. Openbaring krijg je meestal in antwoord op een vraag. De manier waarop openbaring tot stand komt, vergt van ons dat we de Schriften bestuderen, dat we ze overpeinen en ze vervolgens toepassen in het dagelijks leven. Doen we dat, dan helpt de Heilige Geest om ons geïnspireerde vragen te bedenken.

Jouw wil in overeenstemming brengen met die van de Vader

De Heiland heeft ons herhaaldelijk geboden: 'Daarom moet gij altijd in Mijn naam tot de Vader bidden' (3 Nephi 18:19). Als we bidden in de naam van Christus, betekent dit dat 'onze gedachten de gedachten van Christus zijn, en onze wensen

de wensen van Christus. (...) Dan vragen we om dingen die God ons kan toestaan. Veel gebeden blijven onverhoord omdat ze helemaal niet in Christus' naam worden uitgesproken; ze komen helemaal niet overeen met zijn wil, maar komen voort uit het zelfzuchtige mensenhart.' (Bible Dictionary, 'Prayer'.) Gebeden die dit patroon volgen, zijn een uiting van ijdele hoop, niet van geloof.

Bidden is geen onderhandelingsproces. Het is een manier om onze wil in overeenstemming te brengen met die van de Heer. We overtuigen God niet van ons standpunt. Gebed heeft minder te maken met het veranderen van onze omstandigheden en meer met het veranderen van onszelf. Het gaat erom dat we uitzoeken wat zijn wil is en dat we Hem vragen om ons te helpen met doen wat we moeten doen. Brengen wij onze wil in overeenstemming met die van onze hemelse Vader, dan krijgen we makkelijker antwoorden en geestelijke kracht. Volgen we dit patroon, dan kunnen we in geloof bidden.

Heeft onze hemelse Vader mijn gebeden gehoord?

Bijna twintig jaar geleden werd onze vijfde zoon, Benjamin, geboren. Mijn vrouw had het gevoel dat iets niet in orde was met zijn ogen. We raadpleegden een goede vriend, een oogarts in onze wijk, die onze zorgen bevestigde en zei dat Benjamin retinoblastoma had, een zeldzame vorm van oogkanker. We waren er kapot van.

Een paar weken later zou Benjamin de eerste van een reeks operaties ondergaan. Vóór de operatie hadden

Gebed heeft minder te maken met het veranderen van onze omstandigheden en meer met het veranderen van onszelf. Het gaat erom dat we uitzoeken wat zijn wil is en dat we Hem vragen om ons te helpen met doen wat we moeten doen.

we een gesprek met de chirurg en vertelden hem dat wij geloofden dat hij zou vaststellen dat Benjamins oog was genezen en niet verwijderd hoefde te worden. Onze hele familie en veel wijkleden waren aan het vasten en bidden voor onze zoon, en we hadden geloof dat Benjamin genezen zou worden.

Een uur later kwam de chirurg terug en bevestigde dat Benjamins oog vernietigd was door de tumorcellen en dat zijn andere oog enkele tumoren bevatte die onmiddellijk behandeld moesten worden. Ik was sprakeloos. Ik was volkomen overweldigd door verdriet en ongeloof, en ik verliet het ziekenhuis, liep op die klamme ochtend in San Francisco de stad in, en begon onder het lopen te huilen.

Ik had alles gedaan wat ik geleerd had. We hadden gebeden en sterk het gevoel gekregen dat we deze arts moesten nemen. We hadden gevast en gebeden en waren er vast van overtuigd dat ons zootje door geloof en de macht van het priesterschap zou worden genezen. Maar de Heer had niet ingegrepen. Het leek erop dat ons geloof niets meer was geweest dan ijdele hoop. Ik begon alles in twijfel te trekken wat ik ooit had geloofd. Onder het lopen voelde ik me verraden en boos. Ik werd overmand door verdriet.

Ik ben niet trots op het gesprek dat ik die ochtend onder het lopen en huilen met mijn hemelse Vader had. Na een tijdje kreeg ik mezelf emotioneel weer in de hand. Ik moest denken aan de woorden van een jeugdwerkliedje: “Hemelse vader, hoort U mijn gebed. En is het waar dat u daar boven op mij let?” Want U hebt duidelijk niet naar mijn gebed geluisterd, of misschien geeft U niet om mij en mijn zoon. (‘Gebed van een kind’, *Kinderliedjes*, p. 6.)

Op dat moment stuurde de Heer mij

een liefdevolle boodschap. In mijn gedachten en mijn hart voelde ik deze woorden: ‘Kevin, hij is ook mijn zoon.’ Die ingeving was onmiskenbaar. Ik besepte meteen dat ik het doel van het gebed volkomen verkeerd had begrepen. Ik had aangenomen dat ik vanwege mijn goede doel met het priesterschap, vasten en bidden Gods wil kon veranderen.

Voor de eerste keer in mijn leven besepte ik volkomen dat ik niet aan het roer stond. Ik wist dat ik me aan de wil van mijn hemelse Vader moest onderwerpen. Ik kon niet krijgen wat ik wilde, wanneer en hoe ik het wilde, gewoon omdat ik me aan de geboden hield. Het doel van het gebed was niet om onze hemelse Vader te zeggen wat Hij moest doen, maar om erachter te komen wat Hij wilde dat ik deed en leerde. Ik moest mijn wil in overeenstemming brengen met de zijne.

We zouden nog zes jaar lang een zware strijd leveren voor de gezondheid van onze zoon, om zijn andere oog en zijn leven te redden. Maar ik wist nu dat mijn hemelse Vader op de hoogte was en dat Hij de leiding had. En hoe de afloop ook zou zijn, Hij had mijn gebed gehoord en beantwoord. Momenteel is onze wonderzoon op voltijdzending in Spanje.

Ik heb absoluut bewijs gezien in mijn eigen leven dat God onze liefhebbende hemelse Vader is en dat Hij werkelijk onze gebeden hoort en beantwoordt. Als je meer leert over het goddelijke beginsel van persoonlijk gebed zoals de Heiland daarin heeft onderwezen, en ga je het beter begrijpen, dan wordt het gebed voor jou een bron van grote geestelijke kracht en openbaring. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University–Hawaiï op 17 mei 2011. De volledige Engelse tekst is te vinden op devotional.byuh.edu.

‘Mijn broer heeft een probleem met porno. De bisschop helpt hem ermee. En ik wil hem steunen, maar het heeft mijn vertrouwen in hem geschokt. Hoe ga ik daarmee om?’

Wat goed dat je je broer wilt steunen. Hij kan je bemoediging goed gebruiken. Dat je broer je heeft verteld dat hij het hier moeilijk mee heeft en dat hij er hard aan werkt, betekent dat hij al een grote stap heeft gedaan om je vertrouwen in hem te bewaren. Geheimhouding en bedrog achterwege laten is een aanwijzing dat iemand die hiermee worstelt grote vooruitgang maakt. Dat kan jou helpen om meer vertrouwen in hem te hebben. Maar het zal een tijdje duren voordat dit vertrouwen weer volledig is. Maar dat betekent niet dat je in de tussentijd niet van hem kunt houden. Je kunt voor hem bidden, een goed voorbeeld voor hem zijn en andere dingen doen om hem te helpen.

Probeer hem niet te veroordelen. Als hij zich veroordeeld voelt, zal hij het nog vervelender vinden dat hij met dit probleem zit, en dan wordt het moeilijker voor hem om te veranderen. Iedereen heeft zwakheden; dat is een van de redenen waarom de Heiland de verzoening tot stand heeft gebracht. Vertrouw op de Heer en op het feit dat je broer door bekering kan veranderen en vergeven kan worden.

Omdat je weet dat je broer hierover met de bisschop praat, zou je de situatie zelf ook met de bisschop kunnen bespreken. Je ouders en hij kunnen je vertellen wat je moet doen. Samen kunnen jullie je broer helpen. Je zou samen met je familie kunnen vasten om hem te helpen (zie Matteüs 17:21), wat hem tegen verleiding zal beschermen.

Opmerking: ook veel jongevrouwen zijn verslaafd aan porno. Ditzelfde advies geldt voor relaties met zussen.

Steun hem

Laat hem zien dat je van hem houdt, wat hij ook heeft gedaan. Steun hem in alles en laat hem merken hoe blij je bent dat hij het probleem aanpakt. Je zult hem niet meteen helemaal

vertrouwen, maar hij probeert je vertrouwen terug te winnen. Hij is op de goede weg. En leert hij om het beter te doen, dan kun jij leren om hem weer te vertrouwen.

Kirstin M. (17), North Carolina (VS)

Uit je verdriet maar wijs hem niet af

Porno is een groot probleem en het doet je verdriet als je er achter komt dat iemand om wie je geeft ermee worstelt. Probeer het hem te vergeven, hoeveel tijd je dat ook kost. En bedenk dat vergeving en vertrouwen niet onverbreekelijk met elkaar verbonden zijn. Je broer kan door zijn gedrag je vertrouwen terugwinnen. Uit je verdriet maar wijs hem niet af. Hij moet het gevoel hebben dat hij hier niet alleen in staat, en hij moet toch verantwoordelijk worden gehouden voor zijn daden. Als je hem liefhebt ondanks zijn verslaving, krijgt hij de hoop en de kracht die hij nodig heeft om het probleem te overwinnen.

Bethany A. (18), Arizona (VS)

Moedig hem aan

Ik weet dat het moeilijk is als je zoveel vertrouwen in iemand hebt en hij het beschaamt. Het eerste dat ik zou doen, is bidden en mijn hemelse Vader vragen om je te helpen met je broer te praten. Je kunt wekelijks vragen hoe het gaat en Schriftteksten opzoeken die hem zullen aanmoedigen om hulp te zoeken. Ook al heeft hij je vertrouwen beschaamd, het is belangrijk dat je hem steunt. Zeg hem dat de Heer hem liefheeft en dat Hij hem zal vergeven. Herinner

hem aan lofzang 125, 'God had ons lief en zond zijn Zoon.' Herinner hem eraan dat Jezus Christus verzoening gebracht heeft voor onze zonden en dat wij elke dag een beetje beter kunnen worden.

Naomi B. (16), Minnesota (VS)

vWees vergevingsgezind

Als jij de kracht van de verzoening gebruikt, kan dat je broer helpen de kracht te vinden die hij nodig heeft om zich te bekeren. De verzoening geneest niet alleen mensen die gekwetst zijn, maar ook hen die zelf iets hebben gedaan om een ander te kwetsen. Wees altijd vergevingsgezind en liefhebber in plaats van boos te worden.

Seth B. (18), Missouri (VS)

Bid om leiding

Kniel neer en vraag je hemelse Vader om leiding. Praat en bid daarna met je broer. Als we nederig met onze hemelse Vader praten, zal 'God [niet] gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt' (1 Korintiërs 10:13). Hij zal je broer de kracht geven om verleiding te weerstaan en altijd het goede te kiezen.

Alejandra B. (22), Californië (VS)

De hoop niet opgeven

Geef de hoop op je broer niet op, want dit is de tijd waarop hij zijn familie het hardste nodig heeft. Een probleem met porno overwinnen is al moeilijk genoeg zonder dat je je zorgen moet maken over het verliezen van het vertrouwen van je familie. Ik heb hetzelfde probleem gehad en ik werk nu aan mijn bekeering zodat ik naar de tempel kan gaan om me aan mijn familieleden te

laten verzegelen. Ik ben altijd bang geweest wat mijn ouders zouden zeggen of hoe ze me zouden behandelen. Ik was verbaasd om te zien hoeveel steun ze me gaven en hoe graag ze oplossingen wilden bedenken om me te helpen mijn leven te beteren. Als je broer overlegt met de bisschop en eerlijk zijn best doet, maakt hij vooruitgang.

Jongeman uit Alaska (VS)

Vertrouw op de Heer

De verzoening is niet alleen voor je zonden, maar ook voor dingen waar je het moeilijk mee hebt. Jezus Christus weet precies hoe je je voelt — Hij heeft het ook gevoeld. Wend je tot Hem, dan zul je zien dat Hij je de hand toesteeckt om je op te beuren. Bid om zijn hulp en de genezende kracht van de verzoening. Vertel je hemelse Vader over al je zorgen en je hoop wat deze situatie betreft. Maar wacht vooral niet tot er een wonder gebeurt — doe iets. Bestudeer de Schriften, zoek naar wijsheid om je te helpen, en blijf geloven dat alles goed zal komen.

Megan A. (19), Arizona (VS)

EEN MANIER OM JE LEVEN TE BETEREN

'Onze hemelse Vader wist voordat wij naar deze sterfelijkheid kwamen dat

negatieve krachten zouden proberen ons van onze koers te laten afwijken, "want allen hebben gezondigd enerven de heerlijkheid Gods" (Romeinen 3:23). Daarom heeft Hij ons een manier geboden om ons leven te beteren. Door het barmhartige proces van oprechte bekeering en de verzoening van Jezus Christus kunnen onze zonden worden vergeven en zullen wij "niet verloren [gaan], maar eeuwig leven [hebben]" (Johannes 3:16).'

Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Een paar graden verschil', Liahona, mei 2008, p. 60.

VOLGENDE VRAAG

'Waar moet ik aan denken als ik van het avondmaal neem?

Lever je antwoord vóór 15 juli 2013 aan op liahona.lds.org, stuur het per e-mail naar liahona@ldschurch.org of per post naar:

Liahona, Questions & Answers 7/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, VS

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) je schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken. (Een e-mailbericht is voldoende.)

**Ouderling
Steven E. Snow**

Kerkhistoricus en
lid der Zeventig

Het overweldigende bewijs van de kerkgeschiedenis is positief en geloofsversterkend. In haar volledige context is dat uiterst inspirerend.

Ik lees graag de historische verslagen van leden uit de begintijd van de kerk die hun woning achterlieten en zich veel opofferingen getroostten om zich met de heiligen te vergaderen. Ik vind hun verhalen indrukwekkend en ik put veel kracht uit hun woorden als ik lees wat zij doormaakten om naar hun geloof te leven door de profeten te volgen en moeilijke dingen te doen. Als je leest wat *zij* hebben gedaan, lijkt je *eigen* levenslot niet meer zo moeilijk.

Ik duik graag in de kerkgeschiedenis. Ik lees er nu meer over dan ooit tevoren, en ik vind het fascinerend en geloofsversterkend. Het is bijvoorbeeld verbazend wat de zendelingen in de begintijd van de kerk presteerden zonder hulpmiddelen, en met niet meer dan een vurig geloof en een getuigenis waardoor zij opmerkelijke

dingen konden doen. Door die voorbeelden ben ik gaan begrijpen dat ik moeilijke dingen kan doen als ik mijn geloof en getuigenis blijf voeden. Keer op keer wordt mijn getuigenis gesterkt als ik zie wat er in de loop der jaren met dit grote werk is gebeurd.

Het verleden vanuit het heden beschouwen

De geschiedenis bestuderen is een hele goede manier om inspiratie op te doen voor onze eigen geestelijke voorbereiding. In onze geschiedenis zien we mensen die zichzelf geestelijk voorbereidden en moeilijkheden overwonnen, terwijl anderen afvielen omdat ze geestelijk niet waren voorbereid op hetgeen ze overkwam. We kunnen leren dat toewijding aan het evangelie, gebed en een getuigenis

DE GESCHIEDENIS VAN DE KERK IN EVENWICHT

ons kunnen helpen om geweldige dingen te bereiken, en dat we onze tijd moeten besteden aan het ontwikkelen van onze geestelijke instelling omdat we daar anders de prijs voor betalen.

De mensen in onze geschiedenis waren net als wij heel gewone mensen, en velen van hen deden bijzondere dingen. Hoewel ze allemaal naar volmaking streefden, waren ze niet volmaakt. Die leden in de begintijd van de kerk hadden moeilijkheden en worstelden ook met van alles, net als wij in deze tijd. Maar ik put kracht uit weten dat die moeilijkheden en dat streven naar volmaking al heel lang bestaan.

Ja, het is waar dat de wereld de afgelopen twee generaties is veranderd. Het internet staat vol informatie, we hebben die onder handbereik — goede, slechte, ware en onware informatie

Net als andere dingen moeten we de kerkgeschiedenis ook evenwichtig beschouwen.

VRAGEN BEANTWOORDEN

Wat zeg ik tegen mijn vrienden die zeggen dat sommige delen van onze geschiedenis, zoals engelen en begraven gouden platen, moeilijk te geloven zijn?

Als sommige mensen onze geschiedenis onvoorstelbaar vinden, is het begrijpelijk dat ze er sceptisch tegenover staan. We wijzen er gewoon op dat zij overeenkomt met andere wonderbaarlijke gebeurtenissen in de geschiedenis van Gods omgang met de mens. En wij geven ons getuigenis en vragen ze om het zelf te onderzoeken. Vervolgens moedigen we ze aan om erover na te denken en erover te bidden tot hun hemelse Vader, 'met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof [...] in Christus' (Moroni 10:4).

Als zij bereid zijn om dat experiment uit te voeren, 'een sprankje geloof [te] oefenen' (Alma 32:27) en God ernaar te vragen, zal de Heilige Geest de waarheid aan ze openbaren.

— inclusief informatie over onze kerkgeschiedenis. Er is veel te lezen over onze geschiedenis, maar om die informatie te begrijpen, is het belangrijk om die in de juiste context te lezen. De moeilijkheid met bepaalde informatie is dat die uit zijn context is gehaald en de lezer niet het volledige plaatje ziet.

Informatie waarmee men de kerk in verlegenheid probeert te brengen, is doorgaans erg subjectief en oneerlijk. We moeten informatiebronnen uitzoeken die een objectievere beschrijving geven van ons geloof en onze geschiedenis. Sommige websites zijn kwaadaardig en presenteren de informatie soms op een wijze die vooral sensatiezoekers aanspreekt. Zoek informatiebronnen door erkende, gerespecteerde historici, of het nu kerkleden zijn of niet.

Sommige jonge mensen zijn verrast en geschokt door

het anti-mormoonse materiaal op het internet, want ze hebben zich er niet tegen gewapend. Ze hebben misschien niet voldoende tijd besteed aan hun geestelijke instelling om zich voor te bereiden op wat kon komen en om zich ertegen te wapenen. Als het leven ons onderuit dreigt te halen, is het belangrijk dat we de fundamentele dingen doen waar we het voortdurend over hebben: de Schriften blijven bestuderen en in zinvol gebed met onze hemelse Vader spreken. Die fundamentele dingen bereiden ons voor op allerlei vormen van tegenspoed, inclusief anti-mormoonse artikelen die we op het internet tegenkomen.

De noodzaak van evenwicht

Net als andere dingen moeten we de kerkgeschiedenis ook evenwichtig beschouwen. De ware kerk is altijd in de minderheid geweest en het lijkt erop dat we altijd een doelwit zijn geweest. We zullen altijd tegenstand te verduren hebben, en

Als je besluit veel tijd te besteden aan het bestuderen van controversiële hoofdstukken in onze geschiedenis, mis je wat puzzelstukjes en zie je niet het hele plaatje.

we kunnen daar het beste maar aan wennen. De beste manier om ermee om te gaan, is ervoor te zorgen dat we een goed leven leiden en een sterk getuigenis hebben. Als je tijd besteedt aan websites die kritiek leveren op de kerk en haar geschiedenis maar niet aan Schriftstudie, dan ben je je evenwicht kwijt, en kunnen die negatieve dingen een onevenredig grote invloed op je hebben. Als je een goed evenwicht bewaarde, zou dat niet het geval zijn.

Ik begreep in mijn tienerjaren niet goed hoe belangrijk het was om me geestelijk te ontwikkelen. Ik was waarschijnlijk meer geïnteresseerd in mijn loopbaan als voetballer dan in mijn studie van het Boek van Mormon. Pas toen ik het zendingsveld aankwam, maakte ik dezelfde verandering door die zoveel jonge mannen doormaken, en begreep ik wat geluk eigenlijk inhoudt. Het is de vreugde en de gemoedsrust die je krijgt als je de Heer dient, als je studeert en bidt, als je andere mensen liefhebt en helpt. Ik merk dat als ik die aspecten van mijn leven verwaarloos, de dingen niet zo goed gaan als ze zouden moeten gaan. Doe ik ze wél, dan lijkt alles beter in evenwicht.

Houd ik mijn leven in evenwicht, dan heb ik een objectievere kijk op de geschiedenis en begrijp ik dat de meeste van onze voorouders bewonderenswaardig waren, maar dat ze menselijk waren en vergissingen begingen. Er zijn verdrietige en verraarrende voorvallen in onze geschiedenis die we beter willen begrijpen, maar sommige van die vragen worden pas beantwoord aan de andere kant van de sluier. En dat hindert niet.

Als een vriend me een eerlijke vraag stelde over een controversiële kwestie uit de kerkgeschiedenis, zou ik mijn best doen om er antwoord op te geven. En als ik erachter kwam dat hij veel tijd besteedde aan dat onderwerp, zouden mijn eerste vragen aan hem zijn: ‘Lees je in het Boek van Mormon? Bid je dagelijks? Houd je je leven in evenwicht zodat je je kunt wapenen tegen de stormen van het leven?’

Het overweldigende bewijs van de kerkgeschiedenis is positief en geloofsversterkend. Als je besluit veel tijd te besteden aan het besteden van controversiële hoofdstukken in onze geschiedenis, mis je wat puzzelstukjes en zie je niet het hele plaatje. En je moet wel het hele plaatje van onze geschiedenis begrijpen. In haar volledige context is dat uiterst inspirerend.

Joseph Smith, bijvoorbeeld, was een opmerkelijke persoon. Was hij volmaakt? Nee. We zijn allemaal sterfelingen. Maar als je in het Boek van Mormon leest, de openbaringen in de Leer en Verbonden leest, en ziet wat hij heeft gedaan om in korte tijd de kerk te herstellen, is dat een opmerkelijk getuigenis. Alle profeten hebben zo hun moeilijkheden, en het zou ons niet moeten verbazen dat Joseph weerstand ondervond en een aantal mensen tegen de haren instreek. Maar hij was duidelijk een profeet van God.

Een onvergelijkelijke tijd

Ik kan me geen fijnere tijd indenken om lid van de kerk te zijn. Toen mijn vrouw en ik trouwden, waren er in de kerk over de hele wereld maar dertien tempels, en we hadden ons ten doel gesteld om ze allemaal te

bezoeken. Nu zijn er ongeveer 140 tempels, en we kunnen ze onmogelijk allemaal bezoeken. Al deze vruchten van de herstelling — profeten en apostelen, tempels, het priesterschap, het Boek van Mormon, de openbaringen — zijn een grote zegen voor ons. En dit is allemaal mogelijk gemaakt door de Heiland, zijn evangelie en het plan van onze Vader.

Ik mag dan in veel opzichten een eenvoudig mens zijn, maar ik ben intelligent genoeg om te weten dat mijn hemelse Vader mij liefheeft. Hij heeft ons allen lief. Wij zijn echt zijn zoons en dochters. Hij wil echt dat we bij Hem terugkeren. Hij beheerst niet elk detail van ons leven. Dat hoort bij ons groeiproces. Hij wil dat wij leren en onze keuzevrijheid uitoefenen en omgaan met tegenspoed. Maar ik kan echt zijn hand in mijn leven en dat mijn familie zien. En ik ben dankbaar dat we deze sterfelijke ervaring krijgen, want ik hou van het leven. Er gaat veel mis, maar er zijn geweldige dingen in het leven, en ik ben dankbaar dat wij als geestpersonen de kans hebben gekregen om naar de aarde te gaan, een lichaam te krijgen en dingen te leren die ons in de eeuwigheid van nut zullen zijn.

En de geschiedenis is ons tot zegen omdat het ons de kans geeft om terug te kijken. Soms is het moeilijk om terug te kijken op ons eigen leven, maar als we de geschiedenis bestuderen kunnen we terugkijken naar het leven van anderen en kunnen we erachter komen welke zegeningen zij kregen. En we kunnen voorkomen dat we zelf vergissingen begaan door te doen waar onze voorouders door gezegend werden. ■

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

STERKE

Elk gewoon mens kan een getuigenis krijgen, waar hij of zij zich ook bevindt, want onze hemelse Vader en de Heilige Geest kennen ieder van ons heel goed.

In het heilige bos op zoek naar een antwoord

Als jongeman was ik op een zomeravond in Palmyra (New York, VS). Ik was helemaal alleen in het heilige bos. Ik knielde neer om te bidden en vroeg mijn hemelse Vader om een manifestatie of indicatie dat wat ik al wist, werkelijk op die heilige plek had plaatsgevonden. Ik bad heel lang eerbiedig en oprecht. Maar ik kreeg geen antwoord en geen ingeving van de Heilige Geest. Er kwam niets. Uiteindelijk stond ik teleurgesteld op en vroeg me af: 'Wat heb ik verkeerd gedaan? Waarom? Wat had ik nog meer moeten doen?' Het scheen mij toe dat er geen betere plek kon zijn dan die omgeving om antwoord te krijgen op zo'n gebed.

Daarvan heb ik geleerd dat we niets kunnen eisen van God. We kunnen niet zeggen: 'U moet me nu meteen op die en die manier antwoord geven.' Het is aan Hem om

te beslissen hoe en wanneer en wat Hij ons wil meedelen. Het is onze taak om ons altijd in staat te zijn ingevingen of influisteringen te krijgen, de openbaring of inspiratie van de Geest. Maar Hij beslist hoe en wanneer.

Antwoord thuis

Waar ik toen op uit was — en wat niet kwam — kwam uiteindelijk vijf of zes weken later. Ik was thuis in het Boek van Mormon aan het lezen. En zonder dat ik erom vroeg, kreeg ik een sterke ingeving, een gevoel, een communicatie door de Heilige Geest, dat mijn geloof en getuigenis bevestigde.

Het gevoel was zo sterk dat ik ervan huilen moest. En het was zo'n zuivere communicatie dat het niet in woorden uitgedrukt hoefde te worden. De Geest hoeft Zich niet tot woorden te beperken: Hij kan van geest tot geest communiceren in een taal die onmiskenbaar is omdat er

INGEVINGEN VAN DE GEEST

geen woorden bij gebruikt worden. Het is een communicatie van zuivere kennis en intelligentie van de Geest, en ik ben erachter gekomen dat dit de beste manier is om kennis te krijgen. Het is sterker en blijvender dan aanraken of zien; we kunnen aan onze fysieke zintuigen twijfelen, maar we kunnen er niet aan twijfelen dat het de Heilige Geest die tot ons spreekt. Het is het zekerste getuigenis. Daarom is het een onvergeeflijke zonde om de Heilige Geest of het getuigenis van de Heilige Geest te verloochenen.

Gods liefde en begrip voelen

Ik vind het prima dat de Heer me geen antwoord heeft gegeven in het heilige bos, want ik had kunnen denken dat je een pelgrimstocht naar Palmyra moet ondernemen om een getuigenis van de profeet Joseph Smith te krijgen. Nu weet ik dat je dat overal kunt krijgen. Je hoeft niet naar

Jeruzalem te gaan om een getuigenis van de Heer Jezus Christus te krijgen. Dat getuigenis kan elk gewoon mens krijgen, waar hij of zij ook is, want onze hemelse Vader en de Heilige Geest kennen ieder van ons persoonlijk. Zij weten waar we zijn en hoe Ze ons moeten vinden. En Zij hebben geen visum nodig. In feite kennen ze de hele wereld! Zij weten alles al.

Ik beloof jullie, jonge mensen, dat als je getrouw blijft vragen, de Heer je hetzelfde antwoord zal geven, hetzelfde getuigenis, dezelfde bevestiging die Hij mij heeft gegeven, want ik weet dat Hij jullie allemaal net zo liefheeft als mij of president Thomas S. Monson of ieder ander van zijn kinderen.

Gods liefde is voor iedereen, en is oneindig. Hij weet hoe hij met ieder moet communiceren. Hij weet waar

je bent en hoe Hij door de Heilige Geest je hart en geest kan bereiken. Ga door met bidden. Ga door met vragen. Ga door met de geboden gehoorzamen. De tijd zal komen, als die niet al is aangebroken, dat je zijn sterke getuigenis zult ontvangen. En dat gebeurt niet slechts één keer. Door de genade van de Heer zal dit in de loop van je leven keer op keer gebeuren.

Een getuigenis blijven ontvangen

Dat is mij gebeurd. Toen ik in het Argentijnse Tucumán op zending was, onderwees ik een gezin en gaf ik mijn getuigenis van het eerste visioen van de profeet Joseph Smith. Het gezin geloofde het niet. Maar op het moment dat ik mijn getuigenis gaf, kreeg ik weer een bevestiging van mijn getuigenis. De Geest zei:

‘Je getuigenis is waar.’ Hij getuigde tot mij van mijn getuigenis.

In de loop van je leven zul je herhaaldelijk bevestigingen krijgen dat God bestaat, dat Hij onze hemelse Vader is, dat Hij leeft, dat Hij de profeet Joseph Smith geroepen heeft als profeet van de herstelling, dat zijn Zoon leeft, en dat zijn genade voldoende is om ons allemaal te redden, te reinigen en te vergeven. Dat getuigenis krijg je in de loop van je leven telkens weer.

Ik weet die dingen. Ik ben er een bijzondere getuige van. Ik weet dat onze Heer leeft, dat Hij letterlijk een herrezen Persoon is, dat Hij het hoofd van deze kerk is en dat Hij haar leidt, en dat jullie zijn schapen zijn. ■

Uit een toespraak in november 2011 gehouden voor jongeren in Salta (Argentinië).

O, HOE GROOT IS HET PLAN VAN ONZE GOD!

In een periode waarin ik erg verdrietig en eenzaam was, gaf mijn kennis van het evangelie me het vertrouwen om door te gaan.

Amarsanaa E.

Ik ben opgegroeid in een plaats waar de kerk niet veel bekendheid geniet: een plaatsje dat Berkh heet, in het noorden van Mongolië. Ik ben de tweede van drie zoons in de familie. En toen we opgroeiden, waren we altijd samen. Toen mijn oudere broer in de grote stad naar school ging, miste ik hem erg. Twee jaar later kwam hij thuis voor zijn zomervakantie. Die zomer ging onze familie drie maanden lang in de rotsachtige heuvels jagen. Het was een van de beste zomervakanties van mijn leven.

Mijn broer vertelde me over een kerk waar hij lid van was geworden, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik had toen niet veel op met christelijke kerken, dus ik besteedde niet veel aandacht aan zijn verhalen.

Op een herfstdag kwamen we thuis van het jagen en zagen dat we bezoekers uit de stad hadden. Ze waren van de kerk waar mijn broer het over had gehad. Hij ging die avond met ze mee terug naar de stad. Later hoorden we waarom hij was vertrokken: hij had

een zendingsoproep gekregen. Hij had ons niet eens verteld dat hij een aanvraag had ingediend! Kort daarna vertrok mijn oudere broer op zending naar de Verenigde Staten.

Bekeerd tot het evangelie

Het jaar daarop maakte ik de middelbare school af en ging ik naar de stad om aan een universiteit te studeren. De familie waar ik bij inwoonde bleek lid te zijn van de kerk. Op zondagochtend vroegen ze of ik met ze mee naar de kerk

ZELFS DE MOEILIKSTE TIJDEN KUNNEN EEN ZEGEN ZIJN

'Als we geloof in Jezus Christus hebben, kunnen de moeilijkste tijden zegenrijk zijn. In alle omstandigheden kunnen we het goede kiezen door de leiding van de Geest. We kunnen ons door het evangelie van Jezus Christus laten vormen en leiden als we daarvoor kiezen. En met profeten die onze plek in het heilsplan openbaren, mogen we met volmaakte hoop en gemoedsrust door het leven gaan.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Bergen bedwingen', Liahona, mei 2012, p. 26.

wilde. Omdat ik al zoveel over deze kerk had gehoord, besloot ik het één keer te proberen.

Maar uiteindelijk ging ik vaak mee. Ik kon er niets aan doen, maar als ik daar was, voelde ik me rustig. De mensen waren aardig en schudden me altijd de hand. De kerk was anders dan ik had gedacht. Ik begon al gauw zendelingenlessen te volgen. Ik sprak gedurende twee jaar met de zendelingen.

Ik wist dat ik me wilde laten dopen, maar mijn doop was uitgesteld omdat ik het moeilijk had met het woord van wijsheid. Dat was moeilijk voor me, maar uiteindelijk was ik klaar voor de doop. Ik had het geluk dat mijn oudere broer me kon dopen, die enkele maanden eerder van zijn zending was teruggekomen. Als ik nu terugdenk aan dat moment, levert dat wel eens tranen op. Het was gelukkigste moment van mijn leven.

Toen ik lid van de kerk was geworden, had mijn broer het bijna dagelijks over zendingswerk. Hij moedigde me altijd aan om op zending te gaan. Met zijn hulp vulde ik

een zendingsaanvraag in. Ik zal nooit vergeten hoe blij mijn broer en ik toen waren.

Een beangstigende ervaring

Op een avond belde mijn broer me en vroeg of ik hem na zijn werk ergens kon ontmoeten. Hij wilde wat zaken over mijn zending bespreken. We spraken een tijd af om elkaar te ontmoeten op het stadsplein.

Rond die tijd was er een verkiezingsstrijd in Mongolië. Toen we elkaar ontmoetten op het plein, hielden burgers er een verkiezingsdemonstratie. Er was politie, maar de demonstratie werd beangstigend en liep wegens geweld uit op een rel. Een groot gebouw en enkele auto's stonden in brand, en er schreeuwden mensen. Het was om bang van te worden.

Mijn broer en ik hadden ver van de demonstratie afgesproken, maar hij maakte zich toch zorgen. Hij gaf me geld voor een taxi en zei dat ik rechtstreeks naar huis moest gaan. Hij zei dat ik hem de volgende dag weer zou zien. Hij was van plan om ook terug

naar huis te gaan, dichtbij zijn werk. De taxi kwam, en we namen snel afscheid voordat ik wegreed.

Ik kwam er al gauw achter dat de regering vanwege de rellen alle wegen had afgesloten. Omdat ik niet naar huis kon, in een buitenwijk van de stad, bracht ik de nacht op mijn werk door. Er waren overal pantserwagens en bewapende soldaten. De gevechten werden erger en die nacht werd de noodtoestand uitgeroepen. Die duurde vier dagen.

Toen de noodtoestand werd opgeheven, kwam mijn zwager me ophalen. We gingen naar zijn huis, waar al onze familieleden al waren. Ze waren allemaal aan het huilen. Ik hoorde dat mijn oudere broer was neergeschoten op weg naar huis.

Het voelde alsof mijn hart brak. Mijn broer was wegens die demonstratie op zijn 24ste overleden. De dagen na mijn broers dood waren de ellendigste van mijn leven.

In die moeilijke tijd kreeg ik mijn zendingsoproep. Nadat ik mijn bekering, doop en zendingsaanvraag allemaal samen met mijn

broer had gedaan, moest ik mijn zendingsoproep nu in mijn eentje openmaken. Tot mijn verrassing werd ik geroepen om in mijn eigen land op zending te gaan.

Omdat ik alleen was, knielde ik meteen neer en bedankte in gebed mijn hemelse Vader. En ik bad voor mijn broer. Ik bleef tijdens het bidden maar huilen. In die periode, waarin ik zo verdrietig en eenzaam was, voelde ik de Geest sterker van het heilsplan getuigen en werd mijn geloof gesterkt.

Een getuigenis van zijn plan

Hoewel mijn broer er niet was om samen met mij mijn zendingsoproep open te maken, zal ik hem altijd dankbaar zijn. Ik ben ook dankbaar dat God ons door de verzoening

van Jezus Christus het heilsplan heeft gegeven. Het is een verbazend plan. Als we het volgen, hebben we gemoedsrust.

In de Schriften staat: 'O, wat is het plan van onze God toch groot! Want [...] het paradijs van God [moet] de geest van de rechtvaardigen opgeven en het graf het lichaam van de rechtvaardigen; en de geest en het lichaam worden weer tot elkaar teruggebracht, en alle mensen worden onverderfelijk en onsterfelijk, en het zijn levende zielen' (2 Nephi 9:13).

Ik weet dat mijn broer in de geestenwereld leeft. Doordat ik dat weet, heb ik het vertrouwen om een goede zending te vervullen. Ik weet dat hij op moeilijke momenten bij me zal zijn — en de Heer ook. ■

Vlnr: Amarsanaa en zijn broers, Dorjsuren en Amarsaikhan

JE KUNT JE PLAATSELIJKE PRIESTERSCHAPSLEIDERS STEUNEN DOOR:

- Een roeping aan te nemen.
- Desgevraagd een helpende hand toe te steken.
- Je voor te bereiden op lessen door die van tevoren door te lezen.
- Te bidden voor je leiders.
- Deel te nemen aan de les.

Vijf manieren om de raad van priesterschapsleiders op te volgen

De Heer sprak tot zijn discipelen en onderwees de mensen in zijn tijd. Dat doet Hij tegenwoordig ook.

Hoewel de Heiland niet fysiek onder ons is, roept Hij leden van zijn kerk om ons te leiden en vraagt Hij ons om de raad die zij door de Heilige Geest ontvangen op te volgen.

Wie kan er openbaring voor mij ontvangen?

Je kunt persoonlijke openbaring krijgen door de Geest, of via priesterschapsleiders die in bepaalde roepingen zijn aangesteld om hen te helpen met het krijgen van leiding voor hen die aan hun zorg zijn toevertrouwd.

De profeet ontvangt openbaring voor de hele kerk. Je gebiedspresidium ontvangt het voor je gebied. Je ringpresident voor je ring. En je bisschop voor je wijk. De mensen in die roepingen ontvangen allemaal openbaring, maar die komt allemaal uit dezelfde Bron: onze hemelse Vader.

Wat houdt het in om onze leiders te steunen?

Als we onze rechterhand opsteken wanneer iemands naam ter steunverlening wordt voorgelegd, laten we zien dat we beloven hem te eren, respecteren en steunen in zijn pogingen om zijn roeping groot te maken.

De raad van onze leiders opvolgen is een manier om ze te steunen. Leiders hebben wijsheid en visie, en hun aanwijzingen zijn bedoeld om ons te helpen met het naleven van het evangelie. Gehoorzamen we hun raad, dan worden ons geloof en ons getuigenis sterker.

Hier volgen vijf manieren om de raad van je priesterschapsleiders op te volgen:

1. *Woon algemene, ring- en wijkconferenties bij.* Neem eventueel pen en papier mee om aantekeningen te maken. Schrijf onder het luisteren naar je priesterschapsleiders ingevingen op, dingen die je moet doen, of veranderingen die in je leven moet aanbrengen. Maak ook aantekeningen als ze in andere kerkvergaderingen of gesprekken iets tegen je zeggen.
2. *Bid dat je een getuigenis mag krijgen van de raad die ze geven.* De Heilige Geest kan tot je getuigen dat de gegeven raad de wil van je hemelse Vader is.
3. *Maak plannen om de raad toe te passen in het dagelijks leven.* Een voorbeeld: profeten hebben de leden geadviseerd om een

opleiding te volgen. Wat zijn je plannen? Ga je naar een hogeschool of beroepsopleiding? Wat ga je studeren? Wanneer doe je dat? Wat doe je nu om je erop voor te bereiden, zodat je wordt aangenomen door de gewenste opleiding?

4. *Blijf op de hoogte.* Lees kerklektuur om erachter te komen wat de kerkleiders ons momenteel aanraden. *Voor de kracht van de jeugd* is een goede informatiebron. En in de *Liahona* staan de woorden van de profeten

en apostelen. Als je wijk of gemeente een nieuwsbrief heeft, lees dan de boodschappen van je plaatselijke priesterschapsleiders. Maar het belangrijkste is dat je leest wat onze leiders hebben gezegd tijdens recente algemene conferenties.

5. *Begin er meteen mee.* Soms zijn we in de verleiding om de raad van onze leiders niet meteen op te volgen. Als je concrete plannen hebt gemaakt om hun raad toe te passen, voer die dan meteen uit. ■

IK VOLGDE DE AANSPORING VAN DE BISSCHOP

Aan het eind van het op een-na-laatste schooljaar had ik het gevoel dat er iets ontbrak in mijn leven. Ik bad elke avond en was actief in de kerk, maar ik vond het niet genoeg.

Ik had erover gedacht om in het Boek van Mormon te lezen en te ontdekken of de kerk echt waar is, maar ik was veel te bang iets te doen waar ik me niet gemakkelijk bij voelde alleen om die zekerheid te krijgen.

De leden van onze bisschop moedigden de jongeren aan om regelmatig zelf in de Schriften te lezen. Ik wilde wel, maar vond dat ik er gewoon geen tijd voor had.

Maar toen kreeg ik heel sterk het gevoel dat ik in het Boek van Mormon moest lezen om erachter te komen of het waar was. Ik had het gevoel dat ik geen rust zou vinden als ik dat niet deed.

Ik begon te lezen en was halverwege het eerste hoofdstuk toen ik de Geest zo sterk voelde als ik die nog nooit had gevoeld. Het was erg rustgevend. Ik wilde dat gevoel altijd houden.

Ik ben dankbaar dat mijn leiders geïnspireerd werden om ons aan te sporen in het Boek van Mormon te lezen. Ze staan altijd klaar om te helpen als ik een geestelijk probleem heb. Ik weet dat het evangelie waar is, want ik ben er erg door gezegend.

Camryn G., Utah (VS)

MEEDOEN MET DE DISCUSSIE

In juni bestudeer je in je JV-lessen, zondagschoollessen en priesterschapslessen als onderwerp het priesterschap. Bedenk welke vragen je over het priesterschap hebt, wat het voor je betekent, en hoe je je priesterschapsleiders kunt steunen. Bespreek je vragen met je ouders of je jeugdleiders zodat zij de leerstellingen over het priesterschap in je lessen van deze maand kunnen uitleggen. Je kunt ook nadenken over dingen die je hebt meegemaakt waarbij het priesterschap je tot zegen was. Schrijf dit op. Eventueel kun je er thuis, in de kerk en op sociale media van getuigen.

David L. Beck

Algemeen jongemannenpresident

DANKBAARHEID

Ieder is gelukkiger als hij dankbaar is.

In de zomer van 2011 maakte ik op de Philmont Scout Ranch in de Amerikaanse staat New Mexico kennis met Josh Larson. Enkele maanden later hielp Josh zijn vader met het leeghalen van een pakhuis. Onverwachts brak er een balk waar een last van 670 kilo aan hing en viel op Josh, die van zijn nek tot aan zijn benen onder het gewicht bedolven werd. Wonderbaarlijk genoeg kon zijn vader de balk van hem afduwen. Hij reanimeerde zijn zoon tot een ambulance Josh, die nog steeds niet zelfstandig ademde, naar het ziekenhuis bracht.

Josh verkeerde dagenlang in kritieke toestand. De artsen werkten hard om zijn gekraakte schedel, kapotgedrukte luchtwegen en andere ernstige schade te herstellen. Na een lange serie operaties was Josh uiteindelijk stabiel. En toen begon de lange weg naar herstel.

Josh heeft nog steeds te lijden onder veel gevolgen van zijn ongeluk. Hij heeft een beschadigd oog, is deels doof in één oor, en hij heeft een metalen plaat in zijn hoofd. Maar hij ziet de beproeving als een zegen. Hij weet dat hij zijn leven te danken heeft aan zijn hemelse Vader en de steun

van de mensen om hem heen. Hij is erg dankbaar.

Dankbaarheid in tegenspoed

Laatst vertelde Josh tijdens een jeugdconferentie over de gebeden en het vasten van zijn familie, vrienden, burens en leidinggevenden uit de ring en de wijk: 'Ik tel mijn zegeningen. Er zijn zijn gebeden verhoord. Ik zie dit meer als een zegen dan als een beproeving. Ik hou van jullie allemaal.'

Josh is een voorbeeld van de leringen in *Voor de kracht van de jeugd*: 'Leef in dankbaarheid, dan ben je

Josh herstelde slechts langzaam. Hij heeft nog steeds last van veel gevolgen van zijn ongeluk, maar beschouwt dat ongeluk eerder als een zegen dan als een beproeving.

BELANGRIJKE DENKBEELDEN OVER DANKBAARHEID

‘De Heer wil dat je een dankbare houding hebt in alles wat je doet en zegt. (...)’

‘Spreek in gebed je dank uit voor de zegeningen die je van je hemelse Vader hebt ontvangen. (...)’

‘Zeg anderen dat je dankbaar bent dat ze je leven verrijken.’

Voor de kracht van de jeugd (brochure, 2011), p. 18.

gelukkiger en tevredener. (...) Ook in moeilijke tijden is er veel waar je dankbaar voor kunt zijn.¹

Door dankbaarheid kunnen beproevingen, zelfs zulke zware als die van Josh, een zegen worden. Maar het kost moeite om dankbaar en optimistisch te zijn. Toch zegent de Heer ons, en zijn tedere barmhartigheden mogen niet onopgemerkt of ongewaardeerd blijven. In het Boek van Mormon herinnert de profeet Moroni ons eraan hoe belangrijk dit is, en moedigt hij ons aan: ‘Bedenk hoe barmhartig de Heer jegens de mensenkinderen is geweest vanaf de schepping van Adam tot op het tijdstip dat [u] deze dingen ontvangt, en [overweeg] het in uw hart’ (Moroni 10:3).

Hulp van de Heilige Geest

We kunnen in ons drukke leven makkelijk de leiding die onze hemelse Vader ons in onze dagelijkse bezigheden geeft over het hoofd zien en vergeten. De Heilige Geest helpt ons onthouden dat we veel hebben

om dankbaar voor te zijn. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: ‘Het is de Heilige Geest die ons helpt om te zien wat God zoal voor ons heeft gedaan.’ Hij heeft ons aangemoedigd ‘manieren [te] zoek[en] om Gods goedertierenheid te herkennen en zich die te herinneren.’²

Door die gevoelens van dankbaarheid worden wij geïnspireerd om de Heer te volgen en een dienstbaar leven te leiden.

Staan wij de Heilige Geest toe om ons te herinneren aan Gods liefde voor ons, dan krijgen wij gevoelens van dankbaarheid. Door die gevoelens willen wij onze Vader in de hemel bedanken. In *Trouw aan het geloof* staat: ‘Dank uw hemelse Vader voor zijn goedheid jegens u. U kunt

uw dankbaarheid jegens God uiten door zijn hand in alles te erkennen, Hem te danken voor alles wat Hij u geeft, zijn geboden te onderhouden en anderen te dienen. (...) Werk aan uw dankbaarheid. U zult merken dat het geweldige resultaten oplevert.’³

Herkennen wij onze zegeningen, dan groeit ons getuigenis. Hoe meer we de hand van de Heer in ons leven zien, hoe dichter we tot Hem komen. Een van de beste manieren om onze dankbaarheid te tonen aan onze Vader in de hemel is Hem en anderen die iets voor ons betekenen te bedanken.⁴

Door die gevoelens van dankbaarheid worden wij geïnspireerd om de Heer te volgen en een dienstbaar leven te leiden — een leven dat de mensen om ons heen inspireert en hen aanmoedigt om hun leven te beteren. ■

NOTEN

1. *Voor de kracht van de jeugd* (brochure, 2011), p. 18.
2. Henry B. Eyring, ‘O bedenkt, bedenkt’, *Liahona*, november 2007, pp. 67–68.
3. *Trouw aan het geloof: evangeliewijzer* (2004), p. 22.
4. Zie *Voor de kracht van de jeugd*, p. 18.

EEN CADEAU VOOR OMA

Kimberly Sabin Plumb

Een eenvoudig bedankbriefje betekende heel veel voor mijn oma.

In mijn jeugd liet mijn oma mijn neven, nichten en mij vaak bij haar komen.

We waren dan met zijn veertien en we vonden het altijd geweldig als oma ons uitnodigde voor een etentje, logeerp partij, spelletjesavond of vakantie. Naar oma's huis gaan was fantastisch!

Elke activiteit bij oma thuis was leuk. Maar ik had nooit nagedacht over alle tijd en moeite die ze in al die activiteiten stak. Ik dacht dat oma's dat gewoon deden, en ik genoot ervan!

Na jaren van fijne herinneringen aan die bijeenkomsten met mijn neven en nichten bij oma thuis verhuisde mijn familie. Later kwam oma een dagje bij ons in ons nieuwe huis. Mijn familie dacht lang en hard na om het beste cadeautje voor haar te vinden. Ze had meer spullen dan alle andere mensen die ik kende. Wat konden we bedenken voor de oma die alles al had?

Ik vroeg mijn vader om ideeën, en hij zei hetzelfde als hij elk jaar zei: 'Waarom schrijf je haar niet een hele aardige brief?' Omdat ik zelf geen enkel ander idee had bedacht, ging ik de volgende ochtend nog voor de anderen op waren aan de keukentafel zitten, met mijn voeten op de koude vloertegels, en schreef oma een bijzondere brief.

Eerst wist ik niet wat ik nog meer moest schrijven na 'U bent zo geweldig. Bedankt voor alles.' Maar toen ik

keek ik door het keukenraam naar de palmbomen en de lucht, en ik bedacht hoeveel oma in de loop van de jaren allemaal voor ons had gedaan. Ik bedacht dat ik mijn oma nooit had gezegd hoeveel die familiebijeenkomsten voor me hadden betekend.

Ik schreef oma in mijn brief dat ik van haar hield. En ik bedankte haar voor al die bijzondere herinneringen. Ik vertelde haar hoe belangrijk die herinneringen na al die jaren nog steeds voor me waren. Toen deed ik de brief in een envelop, deed er een rood lint omheen, en ging terug naar mijn kamer met het warme tapijt.

Toen de tijd was aangebroken om oma haar cadeautjes te geven, pakte ik langzaam mijn brief. Ik wist

niet wat ik moest denken van mijn cadeautje voor haar.

Ze keek verbaasd toen ik haar de envelop gaf. Ik keek aandachtig toe toen ze de envelop openscheurde en het briefje op het roze papier eruit trok. Tijdens het lezen begon ze te glimlachen en kwamen er tranen in haar ogen. Ik had mijn oma nog nooit zien huilen. Ze tilde langzaam haar hoofd op en keek me met haar warme bruine ogen aan. Ze fluisterde: 'Dank je, dankjewel. Ik had niet gedacht dat iemand zich dat nog herinnerde.'

Oma, die zoveel had gedaan om sterke familiebanden te ontwikkelen, had geen idee dat ik me al die tijden samen herinnerde of dat ik er dankbaar voor was. Ze veegde in haar ogen en zei: 'Dankjewel, Kimberly. Dat was het mooiste cadeau dat je me kon geven.'

Ik omhelsde oma stevig en voelde haar zachte huid op mijn wang, en rook haar 'omageurtje', een mengsel van babypoeder en muskus. Ik was zo dankbaar voor het idee van mijn vader om haar een brief te schrijven. Ik wist niet dat woorden van dankbaarheid en liefde meer voor mijn oma betekenden dan alle snuisterijtjes, parfum en cakes die we voor haar konden kopen. ■

De schrijfster woont in de Amerikaanse staat Californië.

DANKBAARHEID UITEN IN WOORD EN DAAD

'Mogen wij — ondanks de veranderingen die we in ons leven meemaken, en met dankbaarheid in ons hart — onze dagen zo veel mogelijk vullen met die dingen die het allerbelangrijkst zijn. Mogen wij hen die ons dierbaar zijn koesteren en onze liefde voor hen uiten in woord en daad.'

President Thomas S. Monson, 'Vreugde vinden in de reis', *Liahona*, november 2008, p. 87.

De slechte film

Toen Evelien de titel van de film zag, begon haar hart te bonzen.

Julia Woodbury

Kerkelijke tijdschriften

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Ik lees en kijk alleen naar dingen die goed zijn in de ogen van mijn hemelse Vader.' (Mijn evangelienormen.)

Ik heb een verrassing voor jullie', zei juffrouw Touw terwijl ze door de klas naar voren liep.

Evelien keek op van haar proefwerk en grijsde. Er stond een dikke tien boven.

'Jullie hebben het proefwerk allemaal zo goed gemaakt dat we als beloning morgen een film kijken', zei juffrouw Touw terwijl ze drie filmtitels op het bord schreef. Over het gejuich heen zei ze: 'Dit zijn de films waar jullie op kunnen stemmen.'

Evelien wipte op van haar stoel om te zien welke titels het waren. De eerste twee waren lievelingsfilms

van haar. Ze boog zich naar haar vriendinnetje, Karin. 'Waar ga jij op stemmen?'

'Beslist nummer drie', zei Karin. 'Mijn ouders vinden het thuis niet goed dat we daar naar kijken, dus heb ik die nooit gezien.'

Evelien keek nog eens naar het bord en zag de titel van de derde film. Haar hart begon te bonzen. Evelien had over die film gehoord, en ze wist dat dat ze zich ongemakkelijk zou moeten voelen als ze die zou zien. Maar als de rest van de klas er nou eens voor stemde?

'Wie wil er stemmen op film nummer 1?' vroeg juffrouw Touw.

Evelien stak haar hand hoog in de lucht en keek om zich heen. Ze beet zenuwachtig op haar lip. Er stemden maar twee anderen voor.

Juffrouw Touw turfde de stemmen op het bord. 'Film nummer twee?'

Evelien begon ontmoedigd te raken. Er gingen maar drie handen de lucht in.

'En film nummer drie?'

Er gingen vijftien handen de lucht in. Evelien zakte weg op haar stoel en kreeg een naar gevoel in haar maag. Hoe kon ze er nou voor zorgen dat ze die film niet hoefde te kijken als alle anderen dat wél wilden?

'Om anderen te helpen, moeten we zelf de geestelijke en morele moed hebben om het kwaad te weerstaan dat we overal zien.'

President Thomas S. Monson, 'Drie doelen tot leidraad', *Liahona*, november 2007, p. 119.

te leggen dat Evelien niet op haar gemak zou zijn als ze moest kijken naar de gekozen film. In de andere hand had ze drie van haar lievelingsfilms. Evelien gaf juffrouw Touw het briefje en keek toe terwijl ze het las.

De juffrouw zei: 'Bedankt dat je me laat weten hoe je je voelt.'

'Mijn moeder zegt dat ik wel naar een andere klas kan als de film aanstaat', zei Evelien. 'Maar als iedereen het goed vindt, kunnen we ook naar een van de andere films kijken die ik heb meegenomen.'

Juffrouw Touw glimlachte en pakte de stapel films aan. 'Een film is pas een beloning als we er allemaal van genieten', zei ze.

Juffrouw Touw schreef de nieuwe titels op het bord. 'We gaan opnieuw stemmen op de film voor vandaag. Ik wat nieuwe mogelijkheden voor jullie.'

Evelien ging aan haar tafeltje zitten en was blij dat ze de beloning voor de klas niet zou missen. Maar de mooiste beloning was wel dat ze wist dat haar hemelse Vader haar minder bang had gemaakt en haar de moed had gegeven om het goede te doen. ■

Toen ze thuiskwam, ging Evelien meteen naar haar kamer en liet haar rugzak op de grond vallen met een harde *bons*. Ze had de hele dag dat nare gevoel gehad. 'Ik zou wel ziek willen worden', dacht ze. 'Dan hoefde ik morgen niet naar school.'

Evelien haalde haar proefwerk uit haar tas, hield het stevig vast en staaarde ernaar. 'De film was een beloning, het moest geen straf zijn!' dacht ze. Boos propte ze het proefwerk onder haar bed. Er kwamen tranen in haar ogen. Ze knielde bij haar bed en begon te huilen. Toen ging ze bidden. Met horten en stoten kwamen er met moeite wat zinnen

uit. Ze vroeg haar hemelse Vader om het probleem op te lossen. Maar na een tijdje bad ze wat anders. 'Help me alstublieft om hier iets aan te doen. Ik wil geen film zien die me een nare gevoel geeft. en ik hoop dat mijn vriendinnen en de juffrouw het zullen begrijpen.'

Evelien maakte haar gebed af. Het nare gevoel was weg. Ze was niet eens meer bang.

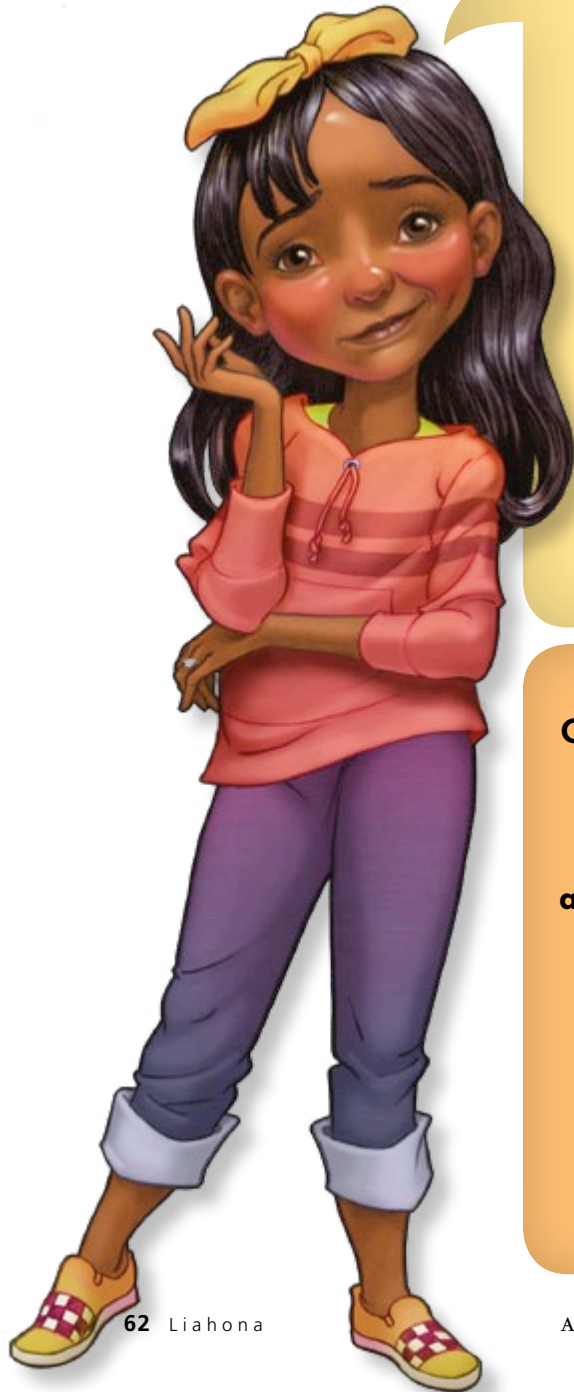
Evelien sprong op en rende haar kamer uit, op zoek naar haar moeder. Ze had een idee.

De volgende dag ging Evelien naar de klas. In de ene hand had ze een briefje van haar moeder om uit

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

*De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen
zijn bijzondere getuigen van Jezus Christus.*

Heeft onze
hemelse Vader
de leden
van zijn kerk
meer lief
dan andere
mensen?

**God heeft al zijn
kinderen lief.**

**Hij wil dat ze
allemaal bij Hem
terugkomen.**

**We moeten
alle mensen
liefhebben en
respecteren.**

**We kunnen
mensen helpen
die nog niet
weten dat God
ze liefheeft.**

**Dan kunnen
we ze heel blij
maken!**

Ouderling José L. Alonso
van de Zeventig

Geduldig bidden

Ik ben met mijn broers en zussen in Mexico opgegroeid. We woonden bij mijn moeder en mijn oma. Ik speelde elke dag na mijn huiswerk en huishoudkarweitjes voetbal. Ik was gek op voetbal! Ik speelde dat mijn rechterbeen de ene ploeg was en mijn linkerbeen de andere ploeg.

Op een dag kon ik bij het voetballen ineens niet meer zo goed ademen. Ik rustte enkele minuten, maar mijn ademhaling bleef moeilijk. Ik werd zo ziek dat ik naar het ziekenhuis moest.

Op de ziekenhuiszaal lagen ook andere kinderen, maar ik miste mijn familie en voelde me erg eenzaam. Hoewel ik nog geen kerklid was, geloofde ik in God. Ik bad elke dag dat ik mocht genezen, maar in plaats daarvan werd ik steeds zieker. De dokters dachten dat ik misschien wel dood zou gaan.

Uiteindelijk stuurden ze me naar huis, maar ik moest nog een jaar in bed blijven. Ik nam elke dag heel veel pillen en kreeg twee spuitjes. En ik bad in gedachten en in mijn hart nog steeds. Ik vertelde mijn hemelse Vader dat als ik beter zou worden, ik Hem de rest van mijn leven zou dienen.

En toen was ik op een dag in bed aan het lezen en liet per ongeluk mijn boek op de grond vallen. Toen ik bukte om het op te rapen, merkte ik dat ik weer gewoon ademhaalde.

Ik liet het boek nog een keer vallen. Ik kon het zonder moeite oprapen!

Ik stapte uit bed. Eerst was ik wat duizelig omdat ik heel lang niet zonder hulp had gelopen. Ik keek in de spiegel en zag ik dat ik glimlachte. Ik wist dat ik een antwoord had gekregen van mijn hemelse Vader.

Sindsdien heb ik dagelijks geprobeerd om mijn hemelse Vader te laten zien dat ik Hem dankbaar ben. Toen ik was opgegroeid was, werd

ik dokter om te helpen met het verhoren van de gebeden van andere kinderen. En nu probeer ik mijn hemelse Vader te dienen met mijn roeping in de kerk.

Ik krijg niet altijd makkelijk antwoord op mijn gebeden, en ik krijg ze ook niet altijd meteen. Maar ik weet dat onze hemelse Vader onze gebeden verhoort. Hij weet wat we nodig hebben, en Hij weet wat het beste voor ons is. ■

Ik volg het plan van mijn hemelse Vader door mij te laten dopen en bevestigen

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkthema van deze maand te leren.

In het Boek van Mormon lezen we over een groep mensen die bij elkaar kwam in een bos dat Mormon heette. Ze kwamen om te luisteren naar Alma, die het evangelie van Jezus Christus verkondigde. Toen Alma ze dagenlang les had gegeven, vroeg hij of ze een verbond wilden sluiten om God te dienen en zijn geboden te onderhouden. Hij zei dat de Heilige Geest altijd bij ze zou zijn als ze zich lieten dopen (zie Mosiah 18:7–10).

Toen de mensen dit hoorden, ‘klapten zij uit vreugde in hun handen’ (Mosiah 18:11). Alma doopte ongeveer tweehonderd mensen in de wateren van Mormon. Die mensen vonden het bos Mormon een mooie plek omdat ze daar leerden over de Heiland en ze zich daar lieten dopen (zie Mosiah 18:30).

Net als het volk van Alma zijn wij ook blij als we uitzien naar onze doop, of als we ons onze doop herinneren. Net als die mensen sluiten wij bij de doop een verbond. We beloven om Gods

geboden te onderhouden en Hem te dienen. We nemen de naam van Jezus Christus op ons en worden lid van zijn kerk. Als we bevestigd zijn,

krijgen we dezelfde fijne belofte die het volk van Alma kreeg: dat de Heilige Geest altijd bij ons blijft als we Gods geboden onderhouden. ■

LUISTER NAAR DE STILLE, ZACHTE STEM

Vraag een van je ouders, of een andere volwassene, je te helpen om de plaatjes op deze bladzijde uit te knippen en in een zak te doen. Pak om de beurt een plaatje uit de zak. Zoek de zin en de Schriftekst op die bij het plaatje horen en lees ze voor.

De Heilige Geest helpt ons om de liefde van onze hemelse Vader te voelen, en andere goede gevoelens zoals blijheid, goedaardigheid en vriendelijkheid. Hij spreekt vaak met een stille, zachte stem in ons hart en onze gedachten (zie Galaten 5:22–23).

LATEN WE EENS PRATEN

Vraag iemand die al gedoopt en bevestigd is hoe die bijzondere dag voor hem of haar was. Als je al gedoopt bent, vertel dan iemand anders hoe het voelde toen je werd gedoopt en bevestigd.

De Heilige Geest waarschuwt ons voor gevaar en laat ons weten wanneer we voorzichtig moeten zijn (zie LV 9:9).

De Heilige Geest is een Leraar Hij leert ons over Jezus Christus en helpt ons alles onthouden wat we al hebben geleerd van onze ouders, leerkrachten en de Schriften (zie Johannes 14:26).

De Heilige Geest leidt ons en geeft ons inzicht zodat we beslissingen kunnen nemen waardoor we terug kunnen komen bij onze hemelse Vader (zie 2 Nephi 32:5).

Soms wordt de Heilige Geest de Trooster genoemd. Net als een zachte deken geeft Hij ons een veilig en vredig gevoel (zie Johannes 14:16, 27).

SCHRIFTEKST EN LIEDJE

- Mosiah 18:8–11
- 'Als ik gedoopt ben' (Kinderliedjes, p. 53)

Een doopzegen

Trevor werd altijd zenuwachtig als hij bedacht dat hij onder water zou gaan. Hoe kon hij zich laten dopen?

Kasey Eyre

Trevor ging op de bank zitten, met zijn hoofd op zijn handen. Zijn broertjes waren met opa aan het spelen. Hij wilde ook wel plezier maken, maar hij maakte zich teveel zorgen om zijn doop.

Mama ging naast hem zitten en streek door zijn haar. 'Wat is er?' vroeg ze. 'Wil je niet spelen?'

Trevor schudde zijn hoofd en fronste.

Mama keek hem even aan en sloeg toen een arm om hem heen. 'Ben je nog steeds bang om onder water te gaan?'

Trevor knikte.

Trevor werd altijd bang van de gedachte dat hij onder water zou gaan. Toen hij drie was, was hij in

een zwembad gevallen. Hij zou nooit vergeten hoe bang hij was toen hij steeds dieper wegzonk, totdat iemand hem eruit haalde. Hij was sindsdien altijd zenuwachtig als hij in de buurt van water kwam.

‘Waarom helpt er niets?’ vroeg Trevor. ‘We hebben gebeden. We zijn zelfs naar de vont geweest. Niets hielp!’ Trevor sprong op van de bank en rende naar zijn kamer.

Hij sloeg de slaapkamerdeur achter zich dicht en liet zich op zijn bed vallen. Al gauw hoorde hij iemand op de deur kloppen.

Trevor keek op toen papa naast hem ging zitten. ‘Mama zegt dat je nog steeds zenuwachtig bent over je doop’, zei papa.

Trevor knikte. ‘Ik blijf erover bidden, maar ik ben nog steeds bang.’

Papa dacht even na. ‘Soms als we om iets bidden, gebeurt het niet meteen. Je bent nu nog bang, maar misschien voel je je morgen al beter.’

Trevor schudde het hoofd, maar bedacht toen hoe zenuwachtig hij was geweest toen hij afgelopen jaar naar school was gegaan. Papa had hem een zegen gegeven. Misschien kon een zegen hem helpen met zijn doop. Hij keek papa aan. ‘Wil je me met met opa misschien een zegen geven?’

Papa knikte. ‘Dat vind ik een goed idee.’

Even later zat Trevor in de huiskamer op een stoel. Papa en opa legden hun handen op zijn hoofd. Papa zegende hem en zei dat zijn hemelse Vader hem zou helpen om rustig te worden als hij geloof had.

Toen Trevor de volgende dag bij zijn doopdienst in zijn witte kleren zat, was hij nog zenuwachtig. Hij was blij dat hij de zegen had gekregen, maar als hij nou eens bang bleef? Hoe kon hij zich dan laten dopen?

Na een toespraak over de doop boog papa zich naar hem toe. ‘Het is tijd om naar de vont te gaan’, zei hij. Trevor knikte en volgde papa naar de vont. Papa ging er het eerste in.

Toen was het Trevors beurt. Hij aarzelde, maar dacht aan zijn zegen. ‘Hemelse Vader, help me alstublieft om geloof te hebben’, bad hij stilletjes.

Langzaam stak Trevor een voet in het water. Dat was lekker warm.

Trevor deed nog een stap.

Met elke stap werd hij minder bang en bezorgd. Papa pakte zijn arm vast en glimlachte. ‘Klaar?’

Trevor was rustig. Dat was het gevoel dat zijn hemelse Vader hem beloofd had. Hij knikte. ‘Klaar.’

Papa hield zijn rechter arm omhoog en sprak het doopgebed uit. Toen papa hem onder water liet zakken, was Trevor niet bang. Hij had alleen maar dat rustige gevoel, en hij voelde dat het sterker werd.

Trevor kwam glimlachend uit het water. Hij wist dat zijn geloof hem had geholpen om zijn angst te overwinnen zodat hij zich kon laten dopen. Hij wist dat zijn hemelse Vader hem altijd zou helpen als hij probeerde het goede te kiezen. ■

De schrijfster woont in Nevada (VS)

‘Als wij kiezen om Christus in geloof te volgen in plaats van een koers te volgen uit angst, worden wij gezegend.’

Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Leef in geloof, niet in angst’ Liahona, november 2007, p. 73.

Hoi! Ik ben Enkhjin A. uit Mongolië.

Ik heb geen huisdieren, maar wil graag een jong hondje. Soms gaan we de stad uit en zien we koeien, schapen, kamelen, paarden en geiten. In de winter vind ik het leuk om daar een sneeuwman te maken. Hier zie je met mijn broer en mijn vriendin bij de Schildpadrots in het nationale park Terelj.

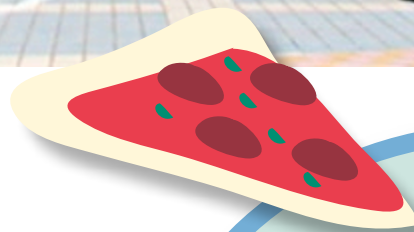
Wat doe jij het liefst met je familie? Enkhjin A. (8) uit Mongolië vindt het leuk om met haar familie de stad uit te gaan en wilde bessen en aardbeien te plukken.

Ik ben blij als we samen iets doen. We vinden de gezinsavond fijn en gaan elke week naar de kerk. We lezen ook elke dag in het Boek van Mormon en bidden samen. Door die dingen blijven we sterk.

Ik woon met mijn moeder, vader en twee broers in Ulaanbaatar, de hoofdstad van Mongolië. Er woont een miljoen mensen in onze stad! We wonen op de twaalfde verdieping van een flat.

In deze foto lees ik mijn broertje een verhaaltje voor. Ik hou veel van lezen! Ik zit in de derde klas. Ik vind rekenen en tekenen ook leuk. Een van mijn klasgenootjes is geen lid van de kerk, maar ik heb haar verteld over het woord van wijsheid en gezegd dat ze beter melk kan drinken dan koffie of thee. Ik heb haar ook geleerd hoe ze tot haar hemelse Vader kan bidden, want dat wist ze niet. En ik heb haar familie uitgenodigd voor een gezinsavond bij mij thuis.

ENKHJINS FAVORIETEN:

Eten: pizza en aardappelpuree

Schrifttekst: 1 Nephi 3:7

Liedjes: 'Geen wieg voor een Koning',
'Verhalen uit het Boek van Mormon'

De Herder en het verloren schaap

Margo Mae, Utah (VS)

Jezus onderwees de mensen door ze verhalen te vertellen. Op een dag vertelde Hij het verhaal van een herder met honderd schapen. Het was een goede, vriendelijke herder. Hij beschermde zijn schapen tegen wilde dieren. Hij waakte 's nachts over ze.

Op een dag verdwaalde een van de schapen. Toen liet de herder de 99 schapen op een veilige plek achter en ging op zoek naar het verloren schaap. Hij zocht hoog in de bergen en ver in de wildernis.

Toen hij het schaap eindelijk had gevonden, was de herder blij. Hij nam het schaap op zijn schouders en droeg het naar huis.

De herder riep zijn vrienden bij elkaar en vertelde ze dat hij zijn schaap had gevonden. Samen vierden ze feest.

Jezus Christus is net als de herder in het verhaal, en wij zijn net als de schapen. Jezus waakt over ons en beschermt ons tegen gevaar. Hij geeft ons niet op als we vergissingen begaan. En Hij verheugt zich als we ons bekeren en terugkeren naar zijn evangelie. Daarom wordt Hij in de Schriften de goede Herder genoemd. ■

Naar Matteüs 18:12-14 en Lucas 15:3-7.

JEZUS VERTELT DE GELIJKENIS VAN HET VERLOREN SCHAAP

'Wie van u, die honderd schapen heeft en er een van verliest, laat niet de negennegentig in de wildernis achter en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het vindt?' (Lucas 15:4.)

Tijdens de bediening van president Monson heeft de kerk historische veranderingen ondergaan

De afgelopen vijf jaar heeft de kerk onder leiding van president Thomas S. Monson historische veranderingen ondergaan die de leden over de hele wereld hebben beïnvloed. De hand van de zestiende president van de kerk is duidelijk te herkennen in belangrijke aankondigingen en nieuwe beleidslijnen, op gebieden uiteenlopend van zendingswerk en instructies voor priesterschapsleiders tot de bouw van steeds meer tempels.

Veel beleidslijnen en aankondigingen van president Monson hebben een wereldwijde invloed — maar in wezen zijn ze bedoeld voor het welzijn van het individu. Zijn levenslange begaanheid met het individu is bij ieder historisch moment duidelijk zichtbaar.

Hier zijn enkele hoogtepunten uit de eerste vijf jaar van het presidentschap van Thomas S. Monson:

- Teneinde de jonge leden van de kerk meer mogelijkheden te bieden om op zending te gaan, heeft president Monson op 6 oktober 2012 aangekondigd dat mannen vanaf achttien jaar en vrouwen vanaf negentien jaar op zending mogen. Die bekendmaking tijdens de eerste bijeenkomst van de 182ste oktoberconferentie van de kerk heeft veel enthousiasme voor zendingswerk opgewekt. Sinds die aankondiging is de afdeling zendingswerk van de kerk overspoeld met zendingsaanbevelingen van jonge mannen en vrouwen die staan te trappelen om de Heer te dienen.
- In een brief die mede was ondertekend door zijn raadgevers in het Eerste Presidium — president Henry B. Eyring en president Dieter F. Uchtdorf — heeft president Monson het herziene leerplan voor jongeren voor 2013 aangekondigd, met als doel het geloof, de bekering en het getuigenis van de jonge mensen in de kerk te bevorderen. Het nieuwe leerplan laat ruimte voor meer interactiviteit in de lessen van de Aäronische priesterschap, de jongevrouwen en de zondagsschoolklassen voor jongeren, en is gebaseerd op de manier waarop de Heiland tijdens zijn aardse bediening onderwees. De wekelijkse lessen bevatten veel online hulpmiddelen van de hedendaagse kerk, waardoor de jongeren meer dan ooit bij de lessen betrokken worden.
- Onder leiding van president Monson en het Eerste Presidium blijft de kerk wereldwijde instructiebijeenkomsten voor leidinggevendenden organiseren zodat zowel plaatselijke leidinggevendenden in priesterschap en hulporganisaties als gezinnen de leden beter kunnen dienen en hun bekering kunnen bevorderen. De bijeenkomsten stellen plaatselijke leiders en leden in de gelegenheid om instructie te ontvangen van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen, andere algemene autoriteiten en leidinggevendenden van algemene hulporganisaties. Tijdens de wereldwijde bijeenkomsten zijn onderwerpen behandeld als de nieuwe handboeken kerkbestuur (in 2010), instructies over het houden van doeltreffende wijkraadsvergaderingen, en het versterken van het gezin en de kerk door middel van het priesterschap.
- In 2010 is het Eerste Presidium begonnen met het aanwijzen van leden van het Quorum der Twaalf Apostelen om twee nieuwe internationale bijeenkomsten te leiden — conferenties voor priesterschapsleiders en gebiedsbeoordelingen. Tijdens elke conferentie voor priesterschapsleiders komen ringpresidiums, bisschoppen en gemeentepresidenten uit een bepaald gebied bij elkaar om instructie te ontvangen. Bij elke gebiedsbeoordeling kijken de leiders uitvoerig naar wat er in

President Thomas S. Monson spreekt de media toe bij de bekendmaking van het nieuwe Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op maandag 4 februari 2008.

een bepaald gebied van de kerk gaande is. Ze beoordelen zaken als humanitaire hulp, welzijnszorg, zendingswerk en familiegeschiedenis en tempelwerk.

- Tijdens het presidentschap van president Monson zijn er 31 nieuwe tempels in landen over de hele wereld aangekondigd. Er zijn zestien tempels ingewijd en vijf gerenoveerde tempels heringewijd. President Monson was zelf aanwezig bij de inwijding van de tempels in Calgary (Alberta, Canada); Cebu City (Filipijnen); Curitiba (Brazilië); Kiev (Oekraïne); Panama-Stad (Panama); Vancouver (British Columbia, Canada); Draper (Utah, VS); Kansas City (Missouri, VS); Rexburg (Idaho, VS); South Jordan (Utah, VS); The Gila Valley (Arizona, VS); en

Twin Falls (Idaho, VS); en bij de herinwijding van tempels in Mexico-Stad (Mexico); Atlanta (Georgia, VS); Boise (Idaho, VS); en Laie (Hawāi, VS).

- President Monson heeft aan het hoofd van de kerk gestaan in een periode waarin zij met haar online hulpmiddelen een ongekend bereik kreeg. De woorden van de profeten en de programma's van de kerk staan nu zo'n veertien miljoen leden over de hele wereld ter beschikking. Online hoogtepunten zijn onder andere een verscheidenheid aan video's van de kerk, waaronder een serie over belangrijke momenten uit het Nieuwe Testament.
- Op aanwijzing van het Eerste Presidium heeft de kerk een nieuw boek uitgegeven, *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het*

werk van de zustershulpvereniging. Het boek is bedoeld om vrouwen individueel en in het gezin in al hun taken te sterken.

- Onder toezicht van president Monson heeft de kerk hulp geboden bij rampen over de hele wereld. Enkele grote humanitaire acties waren in de afgelopen vijf jaar onder andere: de hulpverlening na de aardbeving in Haïti, de aardbeving en tsunami in Japan en een overstroming in Thailand. De kerk heeft ook hulp geboden bij een ernstig voedseltekort in het oosten van Afrika, zij heeft in veel landen kinderen laten inenten en zij heeft veel afgelegen dorpen van schoon water voorzien. Daarnaast heeft de kerk in Salt Lake City (Utah, VS) een welzijnsgebouw met een oppervlak van 53 duizend vierkante meter gebouwd. ■

Kerkleiders bespreken de 'bespoediging van het werk'

Sarah Jane Weaver

Kerknieuws

Te midden van de veranderingen waardoor jonge heiligen der laatste dagen een grotere rol moeten spelen bij de voorbereiding op een zending, familiegeschiedenis, tempelwerk en de zondagse lessen, zeggen de leidinggevendenden dat de jongeren van de kerk zijn aangemoedigd om 'in actie' te komen, op te staan en hun licht te laten schijnen (zie LV 115:5).

Door de veranderingen wordt één ding duidelijk: 'De Heer wil iets tot stand brengen', zegt ouderling Paul B. Pieper van de Zeventig.

Ouderling Pieper, algemeen bestuurder van de afdeling priesterschapszaken, heeft onlangs deelgenomen aan een rondetafelgesprek van *Church News* over de veranderingen die de jongeren op veel gebieden zullen treffen. Andere deelnemers aan het rondetafelgesprek waren: ouderling Allan F. Packer van de Zeventig en algemeen bestuurder van de afdeling familiegeschiedenis, ouderling William R. Walker van de Zeventig en algemeen bestuurder van de afdeling tempelzaken, ouderling W. Craig Zwick van de Zeventig en assistent-bestuurder van de afdeling zendingswerk, ouderling Paul V. Johnson van de Zeventig en commissaris van onderwijs van de kerk; ouderling Dennis C. Brimhall, gebiedszeventiger en algemeen directeur van de afdeling familiegeschiedenis, en Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente.

Ouderling Pieper sprak over het verlagen van de leeftijd waarop jonge mannen en vrouwen op zending kunnen gaan, het nieuwe leerplan voor jongeren en de brief van het Eerste Presidium waarin de jongeren wordt gevraagd om meer familiehistorisch onderzoek te doen en namen mee naar de tempel te nemen, en zei dat hij niet had gedacht dat die drie elementen vóór de conferentie geregeld konden worden. 'Ik weet nog dat ik naar

de conferentie ging [...] en me afvroeg: "Hoe is dat allemaal tot stand gekomen?" Duidelijk door de hand van de Heer.'

Ouderling Zwick zei dat de woorden van de Heer duidelijk zijn: 'Ik zal mijn werk te zijner tijd bespoedigen' (LV 88:73). 'De Heer neemt zelf het heft in handen', voegde hij eraan toe. 'Er is volgens mij nog nooit een generatie jongeren geweest die zo goed op het leerplan was voorbereid als nu. Er is volgens mij nog nooit een groep jongeren geweest die zoveel dopen of andere verordeningen voor de doden heeft verricht [...] [of] die zo dicht bij het tempelwerk stond als deze groep. En dat alles [...] bereidt ze voor op een zending en is een stevig fundament voor meer verantwoordelijkheid in de jaren na hun zending.'

Het is een zeer krachtige boodschap dat God zijn jongeren vertrouwt, zei ouderling Brimhall.

'Als God iets doet, passen alle puzzelstukjes op het juiste moment in elkaar. En dat is wat er nu gebeurt', aldus ouderling Johnson. Hij zei ook dat de mensen die aan het nieuwe leerplan voor de jongeren bezig waren, niet wisten dat er een verlaging van de zendelingenleeftijd op til was.

Ouderling Walker sprak over de brief van het Eerste Presidium waarin de jongeren werden aangemoedigd om aan hun familiegeschiedenis te werken en die namen mee naar de tempel te nemen. 'De jongeren kunnen hun eigen aanbeveling voor beperkte toegang krijgen, [...] en dat is iets geweldigs', zei hij. 'Jonge mensen zijn ijverig werkzaam om tempelwerk te doen, en zij begrijpen de leer. [...] Daardoor bereiden ze zich geestelijk voor op al die prachtige dingen die voor hen in het verschiet liggen.'

Ouderling Packer zei dat hij onlangs van een jongevrouw had gehoord die haar getuigenis

FOTO MET DANK AAN CHURCHNEWS

van familiehistorisch werk had gegeven. ‘Dit is veel leuker dan de ouderen ons hebben verteld’, zei ze.

‘Dat is de geest van Elia’, zei ouderling Walker. ‘Het hart van de kinderen wordt tot de vaders teruggevoerd en het hart van de vaders tot de kinderen.’

Ouderling Packer voegde daaraan toe dat familiehistorisch werk niet alleen de beslissingen

De leiders van de kerk zijn het erover eens dat de Heer zijn werk bespoedigt en dat de jongeren van de kerk tot actie zijn opgeroepen.

van de jongeren ten goede zal beïnvloeden, maar ook hoe ze tegen problemen aankijken. Ze denken volgens hem misschien: ‘Als opa het kan, kan ik het ook.’

Hij vertelde dat een tempelpresident had gezegd dat als jongeren zich plaatsvervangend voor een naam laten dopen, ze met een glimlach uit het water komen. Maar als ze zich voor een voorouder hebben laten dopen, hebben ze tranen in hun ogen. Dan voelen ze iets diepers, iets meer.

Het is een van de doelen van het nieuwe leerplan om de jongeren perspectief te geven — en in dat plan worden lesboeken vervangen door leermiddelen, aldus ouderling Pieper. Door het nieuwe leerplan kunnen de leerkrachten zelf bepalen wat ze iedere zondag willen behandelen om de jongeren voor te bereiden op zendingswerk, familiehistorisch en tempelwerk.

‘Het nieuwe opleidingscentrum voor zendingen is thuis’, zei ouderling Packer. ‘Het nieuwe centrum voor familiegeschiedenis is thuis. Het nieuwe leerplan zal de jongeren en hun ouders in beide opzichten helpen.’

De boodschap aan de ouders luidt: ‘De leiders van de kerk vertrouwen u als ouders, en vertrouwen deze jonge mannen en vrouwen die bij u thuis opgroeien’, zei ouderling Zwick.

Alle veranderingen brengen ‘de kerk waar de kerk moet zijn, waar de kerk volgens de profetieën behoort te zijn’, zei ouderling Johnson. ‘De Heer weet hoe de toekomst eruitziet en [...] dit is slechts een van de vele dingen die Hij doet om zijn koninkrijk te vestigen en te verbreiden.’

Ouderling Pieper zei dat toen hij nadacht over alles wat er tijdens de algemene oktoberconferentie was gebeurd, hij ‘een profeet met sleutels zag, die deuren opendoet en zegt: “Ga uw gang.” Wij nodigen u uit om aan dit werk deel te nemen. Dit is de tijd van de Heer. Dat weten we allemaal. Dat hebben we allemaal gevoeld. De kerk voelt het. En het zal zeker slagen.’ ■

Ouderling Christofferson spreekt tot leden in Midden-Amerika

Ouderling Don L. Searle

Church News-inzender

De kerk heeft de verantwoordelijkheid om een volk voor te bereiden dat klaar zal zijn om de Heer te dienen als Hij komt, zei ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen op 20 januari 2013 tegen leden van de ring Arraiján (Panama).

Dat was een thema dat ouderling Christofferson tijdens zijn reis door Midden-Amerika van 11 t/m 20 januari 2013 verscheidene malen herhaalde. Hij sprak op ringconferenties tot

Ouderling D. Todd Christofferson begroet een jonge vrouw na een bijeenkomst in Panama in januari 2013.

jongeren, jonge alleenstaanden, zendingen, plaatselijke leiders en leden.

Ouderling Christofferson werd vergezeld door zijn vrouw, Kathy Christofferson, en ouderling Richard J. Maynes van het Presidium der Zeventig en diens vrouw, Nancy Maynes. Tijdens zijn reis naar Costa Rica, vervolgens Guatemala en ten slotte Panama, werd ouderling Christofferson in verschillende plaatsen vergezeld door leden van het gebiedspresidium: ouderling James B. Martino, president; ouderling Carlos H. Amado, eerste raadgever; en ouderling Kevin R. Duncan, tweede raadgever.

Ouderling Maynes reisde ook naar Honduras en Belize om leiders en leden te bezoeken.

Ouderling Christofferson sprak in Costa Rica en Panama honderden jonge mensen toe tijdens conferenties over Voor de kracht van de jeugd; tot groepen zendingen in San José (Costa Rica); Guatemala-Stad (Guatemala); en Panama-Stad (Panama); tot grote groepen jonge alleenstaanden in deze drie landen; en tot groepen leidinggevend van priesterschap en hulporganisaties.

Hij bezocht ook de presidenten van Costa Rica en Guatemala om de belangrijke relatie met die regeringen te versterken.

In Costa Rica moedigde ouderling Christofferson de jongeren en jonge alleenstaanden aan om de geboden te onderhouden, niet te vergeten dat onze hemelse Vader hen kent en liefheeft, en iedere dag de Schriften te bestuderen, en open te staan voor alles wat de Geest ze ingeeft.

Hij gaf zijn getuigenis van de profeet Joseph Smith en van Jezus Christus. 'Ik spreek een zegen over u uit dat u hetzelfde getuigenis zult ontvangen', zei hij. 'En Jezus Christus bestaat echt', voegde hij eraan toe. 'Ik bid dat Hij vanavond zijn zegeningen op u zal uitstorten.'

In Guatemala legde hij nadruk op het belang van het gezin.

'Als we een gezin stichten, vervullen we ons grootste doel op aarde', zei hij.

Hij sprak tot jongeren in Panama en getuigde: 'Onze Heer Jezus Christus is de leider van deze kerk. Hij is als leider nauw betrokken bij het besturen van zijn kerk.'

Tijdens een conferentie voor priesterschapsleiders werden de leiders aangemoedigd zich niet zozeer op taken en werkzaamheden te concentreren maar op de resultaten van dienstbetoon door de priesterschap, met name persoonlijke bekering.

Ouderling Maynes presideerde ook verscheidene bijeenkomsten, waaronder bijeenkomsten voor jongvolwassenen en zendingen in Belize en Honduras. Hij gaf raad en geestelijke instructies aan honderden mensen in deze Midden-Amerikaanse landen. ■

Jason Swensen heeft bijgedragen aan dit artikel.

Middelbare school van de kerk in Mexico wordt opleidingscentrum voor zendelingen

Op 29 januari werd bekendgemaakt dat de middelbare school van de kerk Benemérito de las Américas in Mexico-Stad een opleidingscentrum voor zendelingen zou worden.

Ouderling Russell M. Nelson en ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen presideerden de bijeenkomsten op 29 januari en spraken beiden op de school Benemérito, waar de plannen voor het toekomstige opleidingscentrum werden bekendgemaakt. De verandering van school in opleidingscentrum vindt plaats na het schooljaar dat in juni 2013 ten einde loopt. Meer dan veertig jaar lang heeft de school Benemérito de las Américas dienst gedaan als kostschool — dus de slaapzalen en de andere benodigde infrastructuur voor het opleidingscentrum zijn al aanwezig.

Op het nieuwe opleidingscentrum worden ouderlingen, zusters en echt)paren opgeleid die niet alleen in Mexico zullen werken, maar ook in andere landen in Noord-, Midden- en Zuid-Amerika. Zelfs zendelingen uit de Verenigde Staten die geroepen zijn voor een Spaanstalige zending in hun eigen land kunnen in Mexico-Stad worden opgeleid. Het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo blijft ook zendelingen voor Spaanstalige gebieden opleiden.

Tabernakelkoor scoort hoog op de hitlijsten

In de laatste uitgave van het tijdschrift *Billboard*, het vakblad van de muziekbranche, staan de hitlijsten van 2012. Op een van die hitlijsten staat het koor, met het Orchestra at Temple Square, op nummer

Het Mormoons Tabernakelkoor en het Orchestra at Temple Square stonden aan het eind van het jaar 2012 hoog op de hitlijsten in het tijdschrift *Billboard*, en ze hadden ruim drie miljoen hits op hun YouTubekanaal.

één van de traditionele, klassieke artiesten.

Het koor en het orkest komen op vijf van de eindejaarslijsten voor en twee keer op een cd-lijst. Het staat op de derde en negende plaats voor traditionele, klassieke cd's (voor de cd's *Glory! Music of Rejoicing* en *This Is the Christ*); op de vierde plaats voor een hoesje in de categorie traditionele klassieke cd's; op de vijfde plaats met het traditionele, klassieke cd's label; en twaalfde op de lijst van cd's met bewerkingen van klassieke muziek (voor de cd *Glad Christmas Tidings* met David Archuleta).

Naast die goede noteringen is het koor op 17 januari meer dan een miljoen keer online bekeken op YouTube, minder dan drie maanden na de lancering op 30 oktober 2012. Aan het eind van 2012 was het kanaal ongeveer 3,23 miljoen minuten bekeken. Om het kanaal te bekijken, gaat u naar www.YouTube.com/user/MormonTabChoir.

Gevoed door het woord

Het is uitermate opbouwend voor me om naar de uitgaven van de *Liahona* te luisteren. Ik heb de audio-downloads aan een lid gegeven dat slecht kan zien, aan iemand die voor zijn beroep achter het stuur zit, en aan andere vrienden die niet goed kunnen lezen.

Ik ga momenteel naar een universiteit die zo'n tweehonderd kilometer bij mij vandaan is. Als ik naar het tijdschrift luister, is de busreis veel aangenamer en lijkt hij veel sneller te gaan. Toen ik naar de algemene conferentie luisterde, kreeg ik het gevoel dat ik in de tijd van Jakob leefde, dat ik 'de gehele dag door het goede woord Gods' werd gevoed (Jakob 6:7).

Francisco Flavio Dias Carneiro (Brazilië)

Inspireert, motiveert, versterkt

Ik ben gek op de *Liahona*! Het tijdschrift inspireert en motiveert me om op het goede pad te blijven. Het helpt me ook met mijn roeping in de jongemannen. In moeilijke tijden, of als ik somber ben, lees ik in het Boek van Mormon en de *Liahona*. Zij versterken mijn getuigenis dat onze hemelse Vader en Jezus Christus ons liefhebben en om ons geven.

James Aaron S. Perez (Cebu, Filipijnen)

HET GELOOF VAN DE EILANDBEWONERS

Joshua J. Perkey

Kerkelijke tijdschriften

Ik werd laatst op een reis uit Amerika naar de Marshalleilanden en Tonga getroffen door het zuivere geloof van de mensen die ik ontmoette. Het schijnt mij toe dat hun geloof doorgaans niet is verknoeid door de steeds verschuivende westerse definities van zeden en waarheid. Deze eilandbewoners hebben groot geloof, zoals voormalig president van het zendingsgebied in Tonga, ouderling John H. Groberg (van de Zeventig, 1976–2005) beschrijft. Het is gegrondvest op de verzoening en het heilsplan. Iemand met dergelijk geloof trekt wat hij door de Geest leert niet meer in twijfel.

In sommige opzichten is het leven op de eilanden in de Grote Oceaan vaak rustiger dan ik gewend was. Hoewel de eilandbewoners auto's, televisies, films, internet, sport en andere bezigheden hebben, lijken die dingen minder belangrijk voor ze te zijn dan in veel andere culturen, zoals de Amerikaanse.

Natuurlijk hebben de eilandbewoners hun eigen problemen. Net als ik moeten zij aan eten en onderdak komen, en moeten ze hun getuigenis beschermen. Maar keer op keer heb ik gezien dat hun geloof niet wankelt onder de druk van moeilijkheden, en constateer ik dat ze zich niet laten afleiden door drukte of andere dingen. Zij zijn zich juist bewust van de hand van de Heer in hun leven. Zoals ouderling David S. Baxter van de Zeventig (voormalig president van het gebied Oceanië) heeft uitgelegd: 'Ze geloven in wonderen, ze verwachten ze te krijgen, en dat gebeurt ook.'

De eilandbewoners die ik heb ontmoet, accepteren dat waarvan ze weten dat het waar is en laten de twijfels wegzakken.

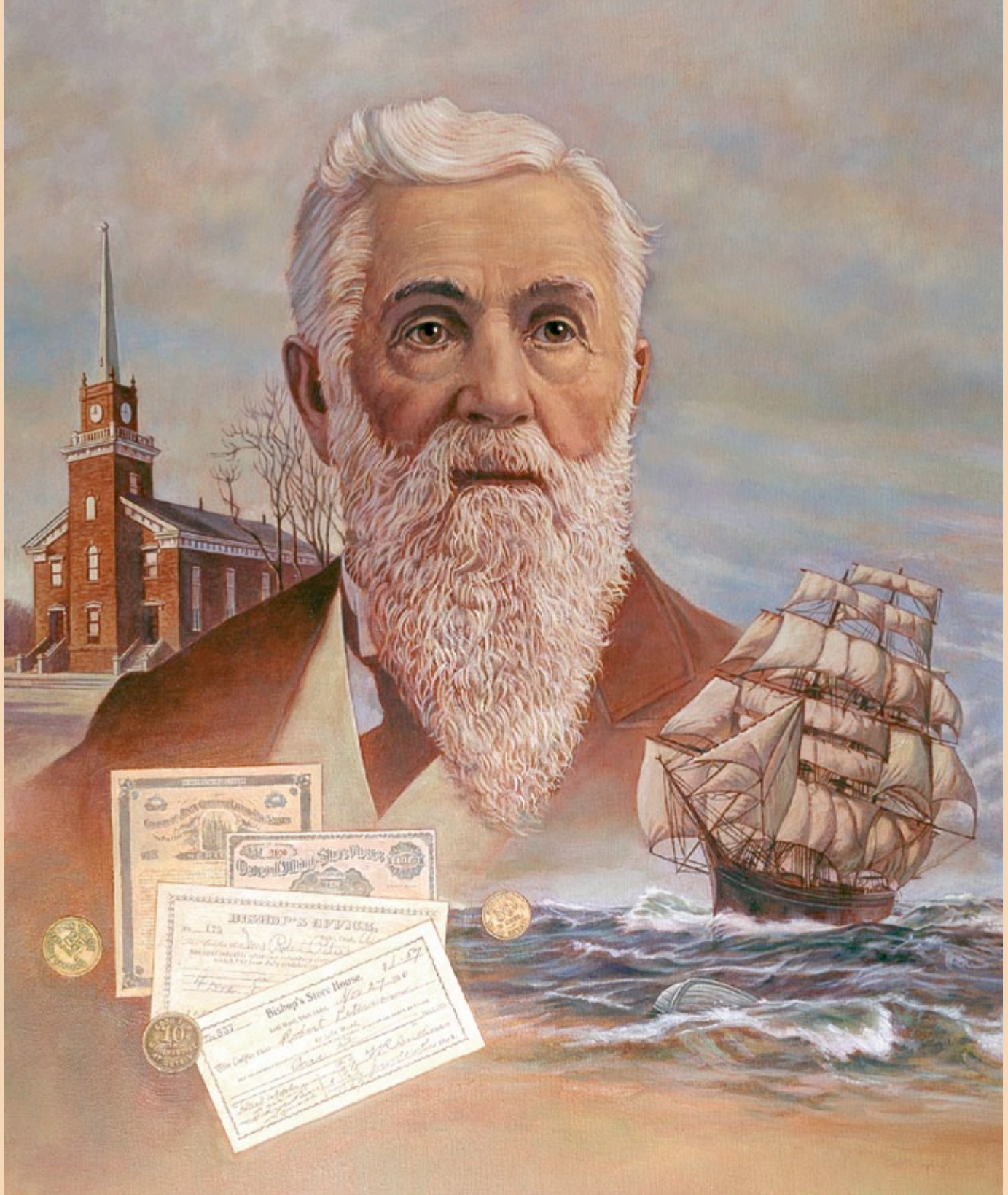
Toen ik terugkwam van mijn reis naar het zuiden van de Grote Oceaan, dacht ik na over de volgende vragen: Waarom blijven sommige mensen standvastig in het geloof terwijl andere mensen zich laten storen door vragen of twijfels? Waarom staan sommigen die al een getuigenis hebben toe dat het verzwakt of kwetsbaar wordt? Waarom zijn sommigen verbaasd als ze constateren dat de Heer de hand heeft in hun leven?

Misschien schuilen de antwoorden in de vastbeslotenheid waarmee iemands hart op het altaar van de Heer wordt gelegd. De eilandbewoners die ik heb ontmoet, lijken die beslissing niet vaak te nemen en opnieuw te nemen. Hebben ze eenmaal hun geloof op de rots van hun Verlosser gebaseerd, het vaste fundament, dan houden velen op om zaken in twijfel te trekken; zij weigeren hun getuigenis te laten wankelen. Ze accepteren dat waarvan ze weten dat het waar is en laten de twijfels wegzakken.

Dat is een eigenschap die ik me beter eigen wil maken. Als iets mijn geloof bedreigt, wil ik in staat zijn te doen wat de Heer tegen Oliver Cowdery zei: 'Denk dan terug aan de nacht toen u Mij in uw hart aanriep om de waarheid van deze dingen te mogen weten. Schonk Ik u geen vrede in uw gemoed aangaande de aangelegenheid? Welk groter getuigenis kunt u hebben dan van God?' (LV 6:22–23.) Zo'n herinnering leidt tot onwankelbaar geloof.

Zo'n geloof is zuiver en maakt immuun voor afleiding. Het leidt tot toewijding en acceptatie. Het bevestigt: 'Ik weet dit. Ik hoef het nooit meer in twijfel te trekken.'

Als we zulk geloof oefenen in onze hemelse Vader en zijn plan, zijn we in staat om zijn macht te gebruiken. Dit geloof wijkt niet voor aanvallen op ons getuigenis, niet voor afmatting of het onbekende. Het stelt ons in staat om te zeggen: 'Hij leeft!' En dat is mij voldoende. ■

ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT

LORENZO SNOW

Lorenzo Snow reisde over de hele wereld om het evangelie te verbreiden. Op een boottocht naar Hawaï kapseisde zijn schip in een **storm**. Lorenzo vertrouwde op de Heer en werd gered van de verdrinkingsdood. In 1899 voelde president Lorenzo Snow zich tijdens een toespraak in de **tabernakel in St. George** geïnspireerd om te zeggen dat het belangrijk was om een volledige tiende te betalen. Toen meer leden **tiende** begonnen te betalen, werden de financiën van de kerk stabiel. De heiligen betaalden met geld als ze dat hadden, en met eieren, melk en vee als ze geen geld hadden.

‘Het gezin staat centraal in Gods plan voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen’, schrijven het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen in ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’. In de proclamatie staan negen beginselen waarmee u uw huwelijks- en gezinsbanden kunt verstevigen: ‘geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.’ Zie het artikel op pagina 26 voor nadere uitleg van deze negen beginselen.